

OBČASNÍK

Agape Brno

Hluboká 5, 639 00 Brno
tel./fax: 543 213 006, e-mail: agape.brno@tiscali.cz
www.agapebrno.cz

První číslo
leden 2008

Vážení přátelé, vítáme Vás v novém roce. V minulém čísle jsme Vám slibovali, že s novým letošním číslem dostanete jako přílohu zdarma vydání Evangelia esejských, ale situace se opět trochu změnila. Nepočítali jsme totiž se zdražováním poštovního pro rok 2008 u České pošty, takže na podobnou „charitativní“ činnost nám nezbyly žádné peníze, a v konečné fázi budeme muset Občasník stejně dotovat ze svého.

Vydali jsme ale dvě nové knihy, které jsou v nabídce uvnitř tohoto čísla. Věříme že Vás osloví a že budou pro Vás přínosnými na Vaší další cestě, na které Vám přejeme nejen v tomto roce hodně božího požehnání a jen to nejlepší. Ať Vás Bůh provází při všech Vašich jednání a rozhodování. A jak tomu sami pomůžete? – Učte se spoléhat na svoji intuici.

Píší nám naši čtenáři

• Vážení pane doktore, dovoluji Vám poděkovat za všechno napsané, co jsem od Vás četla, ať knížky nebo články ve Phoenixu, v neposlední řadě Vaše odpovědi čtenářům v Občasnicích. Osobně Vás neznám tak jako p. Brzobohatou a p. Červeného z Agape, kam jezdím asi 11 roků, ale cítím, jak tvoříte jeden celek, který strašně pomáhá jak na těle, tak na duši. Můžu říci zodpovědně, že ačkoliv už jsem do života vypravila s manželem naše čtyři děti a nejsem nejmladší, kdyby nebylo Agape, nevím, jestli bych našla tu správnou cestu, kterou jsem podvědomě hledala. Do té doby jsem byla v samých zmatcích a nevěděla jsem, jak se zklidnit a pokračovat.

Už po prvních návštěvách jsem začala cítit, že Vaše práce mě směřuje tam, kam mě to táhne. V Agape mě po uplynulých těžkých životních zkouškách všichni vlídně a mile, jak je to jejich zvykem, přijali a pomáhají naší rodině dosud. Proto neustále děkuji všem v Agape. A Vám, pane doktore, za to, že dovedete vyjádřit a napsat bez obalu tak, jak se věci mají. Ať čtu od Vás cokoli, zahřeje to, zklidní a cítím, že nejsem sama se svým postojem. Mnohým čtenářům se zdá, že jste někdy ostrý v odpovědích, mně to nepřipadá. Cítím to tak, jak to říkáte a opravdu jsem ráda, že dovedete nekompromisně stát za svým názorem, který je vždy srozumitelný, jasný, rovný a myslím si, že přímí lidé stojí za Vámi a souhlasí s Vámi. Snad se někdy dostanu i na Vaše přednášky.

Ještě jednou Vám velice děkuji i za celou rodinu a přeji hodně zdraví a sil do další práce, taktéž všem v Agape, kam se vždy moc těším a odkud odjíždím s velkým vděkem a důvěrou a hlavně s jistotou, že se se svými problémy máme kam obrátit. Že pomohou, o tom jsme se přesvědčili již mnohokrát, ale ono už pomáhá, že člověk se v jejich přítomnosti cítí úplně jinak než venku. Zvláštní jemnost a dobrotu jde odcítit z p. dr. Brzobohatého jenom při spatření. Po chvilce sezení v Agape člověk nabere trochu síly a odvahy zase čelit té skoro všudypřítomné „falešnosti“ a zlobě mezi lidmi. Ještě jednou za celou rodinu děkuji a zdravím Jaroslava M.

• Chtěla jsem Vás poprosit, zda by jste nemohli v dalším Občasníku uveřejnit dotaz či výzvu, jestli by se mi neozval někdo ze čtenářů Občasníku, **kdo má zkušenosti s domácím vyučováním** a chtěl by se o ně podělit, případně se setkat. Začali jsme totiž takto vyučovat našeho prvňáčka Martina. Děkuji Lucie Ř. lucie@anglictinarehor.cz

• Milé Agape, ve spisech Bedřicha Kočího můžeme číst zmínky o tom, že například **nemocní posedlosti** se vyléčili tak, že jeho blízcí přiložili k fotce nemocného fotografii Bedřicha Kočího. Aury se proluly a tlak aury Bedřicha Kočího donutil ducha obsedajícího nemocného urychleně odejít. A nemocný byl náhle zdravý. Mně to inspirovalo a ke své osobní analýze z loňska jsem přiložila obrázky paní Brzobohaté zespoda a zeshora Turínské plátno a medailon Panny Marie. S prosbou - pomozte mi se polepšit. Já si od té doby fakt připadám jak ve výťahu vzhůru!! Na konci srpna nyní jsem s důvěrou, že vše bude dobré, dala fotečky synků na velkou fotografii Koruny svatováclavské, a dala jsem jim vybrat, kam si svou fotografii umístí, na který kamínek. Jejich přechod na novou školu proběhl tak hladce, to se nedá slovy vyjádřit, všude se naskýtal dobrý duše a takové situace, díky kterým dobře zapadli. I moje přízpůsobení se a jakési duchovní vedení situace bylo sice náročné, ale zvládnutelné. Myslím to ve smyslu, že jsem potřebovala úspěšně zprostředkovat přechod vyšších energií na děti, aby vše dobře zvládaly. A to jsem byla osočena upřímnou starostí ředitelky bývalé školy z toho, že mladšího syna úplně odrovnám tím přechodem do velké školy, že se uzavře apod. Už asi třetí den jsem jí pak radostně psala, že synek novou školu přijal za svou, ať nemá obavy. Díky duchovním průvodcům žádám o přeléčení dětí a vytvoření štítu ochrany každou noc. Jestli víte, co mám ještě zlepšit, napište mi.

Pan Staněk doporučuje nosit u sebe Pannu Marii, kříž apod. na odhánění temných sil a na navazování kontaktu se silami duchovními skrze nošený symbol. To jde u vědomě otevřených lidí a já osobně nosím tyto symboly plus větičky typu „otevírám se vedení andělů, aby moje duše zářila čistým světlem“ apod..ale co dělat u lidí s odlišným názorem? Také pan Staněk zmiňoval starosti toho pána, jehož syn nechce nosit křížek. Nechtě tedy tento pán přiloží k aktuální fotografii syna například malou kopii Turínského plátna, či obrázek paní Brzobohaté, či Korunu svatováclavskou - a uvidí věci! Syn ten křížek vůbec nemusí mít na sobě! Ale je nutno udělat to s prosbou, aby změna přišla postupně a srozumitelně tomu dotyčnému. Ludmila

• Z dopisu: ...Poslední číslo mě zaujalo a chci Vám poděkovat, mimo jiné, za tipy na knihy. Zvláště za **knihu VI. Vogeltanze „Co s doktorem“**. První díl knihy vlastním a o druhém dílu jsem vůbec nevěděla, knihkupec koupil pár výtisků, ty prodal a o další se nezajímal. Na mou žádost mi ji přiojednal. Kniha je úžasná, Každá hledající žena by si ji měla přečíst. To o čem MUDr. Vogeltanz píše, je problém, který se předává z generace na generaci. My jsme tři sestry a děláme to, co dělaly naše matka i babička. Já jsem pochopila, ale moje sestry ne. Říkat Pravdu a žít v Pravdě je těžké... vím o čem mluvím. To právě, jemné ženství se někde zapomnělo a my ženy si pod tím slovem představujeme něco jiného. Ale kde se to máme naučit? Pro křesťany je vzor Panna Maria. Snad pomalu se zbavovat jedné slupky za druhou, být stále v prosbě a věřit, že právě jádro, perlu najdeme a nastoupíme tu správnou cestu, být mostem mezi hmotou a duchem...

• Z dopisu: ...Chtěla bych všem tvořícím doporučit **unikátní zahradnickou knihu: Helena Vlašínová – ZDRAVÁ ZAHRAHA**.

Zdravá zahrada se obejde bez chemikálií, vítá hlodavce i hmyz a plevel zde má stejnou hodnotu jako zelenina. Taková zahrada ale není džungle, kde si všechno roste podle svého a kde se zahradník o nic nestará. I zde je nutný řád a jisté úsilí, na které však nejste sami. Autorka knihy vám poradí, jak na vaši zahradu přilákat drobné živočichy a hmyz, abyste mohli využít jejich pomoci. Přesvědčí vás o užitečnosti jednotlivých „plevelných“ rostlin – nejen pro zelené hnojení, ale například i v kuchyni. Dozvíte se, v čem se liší mulčování od tzv. zeleného hnojení, že spadané listy nemusíte vždy sklízet a jak kypřit půdu snáz než přerýtím celé zahrady. Z kalendária získáte přehled, kdy je pro kterou činnost nejvhodnější období, a zjistíte, že sklízet se dá i v zimě. S tím vám mohou pomoci i vaše děti – autorka vám dá návod, jak jim pobyt na zahradě co nejvíce zpříjemnit.

V knize dále najdete:

- léčivé účinky plevelů a bylinek
- léčbu a prevenci chorob rostlin
- využití světla a stínu
- pěstování méně známých zelenin a ovocných dřevin

Proč je pro mne kniha unikátní? Protože učí úplně obyčejně a polopaticky, s láskou k přirozenosti, každého z nás (navyklého buď na zahradničení v klasickém stylu, nebo nemající o zahradnictví potuchy vůbec) vytvořit ze svého svěřeného pozemku malý ráj na Zemi, žijící v souladu s přírodním řádem, tzv. permakulturní zahradu. Zvláště užitečná je tabulka nejvhodnějších rostlinných sousedů, nejlepších rostlinných odpuzovačů škůdců, jak vypadá zdravé kompostování. Celkový dojem z knihy je úžasný, a obsahuje i spoustu odkazů pro další a podrobnější studium permakultury (trvale udržitelné zahrady), ev. odkaz na lidi, kteří mohou pomoci vytvořit návrh konkrétní permakulturní zahrady tomu, kdo by se na to necítil sám. Nebo na lidi, u kterých si přímo každý jednotlivec může zaplatit třeba celý permakulturní kurs. Petra

• Hezký den všem, právě se ke mně dostala informace o výrobcích, kterým byl udělen **certifikát Ekologicky šetrného výrobku** nebo služby, je to seznam výrobků a firem s širokým záběrem. Pro praktický život jsou tam např. barvy a laky, kancelářské potřeby, ale i textilie a pro speciální příležitosti např. kotle..

Přišlo mi zajímavé, že existuje takovýto přehled. Posílám ho přílohou a více info jistě poskytnou stránky: CENIA, česká informační agentura životního prostředí, Litevská 1174/8, 100 05 Praha 10, tel. +420 267 225 289, <http://www.ekoznak.cz>, <http://www.cenia.cz>

• Vážený pane doktore, dostal se mi do ruky Váš dopis, který jste mi poslal před několika lety. Byla to odpověď na můj dopis Vám. Šlo o přednášku v Deštném. Odpovídal jste mi, že rozvíjíte 7. čakru a pan K. a další mu podobní rozvíjí 6. čakru. Svůj dopis jste končil slovy: „**Je třeba jít dál.**“ Dnes vidím, že jsem tehdy úplně nepochopila rozdíl. Ale domnívám se, že jsem šla dál a aniž bych si uvědomila, že rozvíjím 7. čakru, rozvíjela jsem své napojení k Bohu, svou laskavost, soucit, lásku k bližnímu. Vidím kolem sebe hodně lidí, kteří toho tolik ví, tolik toho umí, ale k ostatním jsou lhostejní. Svůj um používají pouze k vyniknutí nad ostatními. Děkuji Vám tedy až nyní za slova „Je třeba jít dál“. Přiji vám požehnané vánoční svátky, děkuji za Vaše knihy, Občasníky a články ve Phoenixu. Hodně božího požehnání přeje Marie Ř.

Výklady snů

Po otištění některých snů a jejich výkladů v minulých číslech Občasníku se ozvaly názory, aby výklad snů nebyl uveřejňován, že je to soukromá věc a že zbytečně zaplňuje strany Občasníku. Je to do jisté míry pravda, ale já je vykládám úmyslně tak, aby se jejich soustavným čtením čtenáři sami naučili snům rozumět a vykládat si je. Neboli **jedná se o skrytou školu výkladu**, která umožní těm, kteří mají vysokou míru schopnosti abstrakce, pochopit analogičnost snů a reálných událostí. Přirozeně otiskujeme vždy jen několik snů a jejich výklady, přestože nám chodí desítky dotazů na toto téma. Výklady jsou většinou ty, které by mohly být pro ostatní podnětné, a podle kterých by se čtenář mohl sám pomalu naučit svým vlastním snům rozumět. Často jsou sny „poselstvím z jiného světa“, kterým je dobré rozumět. J. Staněk

• *Jdu na něčí svatbu. Slaví se dvě najednou. Kráčím zeleným parčíkem do rozlehlé místnosti. Kolem dokola je raut. Ve frontě přede mnou stojí kamarád, v dálce před ním má nejlepší kamarádka. Za mnou pohledný cizí mladík, který se mnou lehce flirtuje. Je tu spousta neznámých lidí. Mezi nimi se mihnul brácha s úsměvem na tváři. Nevím, kdo se vdává, kdo se žení. Jedné svatby se účastním coby oslavenec, druhá jsou sami neznámí lidé. Zkrátka se slaví dvě svatby najednou v jedné místnosti ve stejný čas. Má nejlepší kamarádka někam odešla. Říkám si, sakra kam zase šla. Potřebuju na toaletu. Otevřu dveře, přede mnou se objeví tmavší schodiště. Dole svítí otevřená místnost na toaletu. Sejdu s nějakou známou dolů a najednou kolem nás začne lítat cosi malého, ošklivého, bledězeleného až průhledného. Sedne mi to na hlavu. Vylekám se, běžíme ven do toho parčíku. Cestou se ten pták, či jak to nazvat, zvětší do velikosti zhruba 30cm*

a zhnědne. Křičím na ni, vrať se dovnitř a přines něco velkého, hůl, tyč, prostě čím jsme schopné to udeřit a setřást z mé hlavy. Zmizela uvnitř a už se nevrátila. Asi hrůzou.. Mezitím dorazila odkudsi má nejlepší kamarádka, což jsem si v tom běhu ven nevyšla. Pokusím se pootočit proti větru v naději, že ho to sfoukne. Naopak jsem cítila, jak se na hlavě více vzepřel proti větru a držel. Chvilí jsem koukala oknem dovnitř, jak tam má kamarádka vesele vypráví a baví celou společnost, zřejmě tím, co zažila tam, odkud se zrovna vrátila. Došlo mi, že si musím poradit sama. Náhle se ve mně probudil pud sebezáchovy a pravou rukou jsem máchla nad hlavu a minula ho, spíš ho jen rozdráždila. Levou rukou jsem ho sejmula, skončil mi na ruce, kousl mě kousek nad zápěstí. Projela mnou bolest a zatlačila jsem svůj palec levé ruky do jeho zátylku a vši silou mačkala. Výtřeštil na mě oči, prskal, vydával hnusné zvuky a cítila jsem, jak se jeho sval kolem mého palce ještě víc napnul, jak bojoval o život. Věděla jsem, že nesmím povolit, jinak bych prohrála. Najednou se ozval křupavý zvuk a po rukách na zem z ptáka vytékala teplá ble tekutina. Na rukách jsem měla rukavice. Nevím kde se tam vzaly. Ptáka jsem hodila do koše i s rukavicema a šla zpátky na toaletu. Umyla jsem si ruce i vlasy. Vyhrnula jsem si nohavice, otočila se na zadní stranu kolen a uviděla na každé noze velkou modrou modřinu, stejně se mi objevily i na rukách v místě kde lékaři odebírají krev. Vyběhla jsem nahoru, sháněla kabelku, peněženku, klíče a všichni se mě ptali co blbnu, co dělám a proč mám mokré vlasy. Odpověděla jsem, že mě asi budou muset odvézt do nemocnice a vyhrnula si kalhoty. Modřiny na nohách i na rukách mizely a byly menší. Někdo ještě prohodil, co se mi to stalo, že jsem měla takové modřiny, které už od středu mizí.... Probudila jsem se..

Výklad: Raut na svatbě je účast na pohřbu. Odchod dolů na toaletu s kamarádkou je přenos debaty na živočišná a nízká témata hovoru, zřejmě se týkající mrtvého nebo mrtvých. Odporný pták nebo něco, co vám sedlo na hlavu a nejde setřást, je duše toho, o němž jste se záporně (kriticky a odsudivě) bavily. Atak ze záhrobní! Nejde setřást a způsobí modřiny, tzn. poškodí zdraví. Odsud představy o úpirech. Víím, o čem mluvíte, stalo se mi to také! Je to varování před odsuzovacími řečmi o mrtvých!!! Správi až modlitba za mrtvé, které jste kdy kritizovala nebo odsuzovala. J. Staněk

Otázky a odpovědi

• **Otázka:** *Vážený a milý pane Staňku, opravdu Vám moc děkujeme za to, že pořádáte a nahráváte Vaše přednášky. Je to velmi milé pobývat doma ve Vaší společnosti. K letošní Sattvě jsem Vám již psala o homeopatii, a nyní ještě bych se ráda vyjádřila k jedné věci, jestli dovoluete. Mně něco z Vašich úst asi špatně vyznívá. **Mně nějak nejde do hlavy, že duchovní člověk respektující svobodnou volbu druhého člověka, spolubližního ve vývoji, to jest Vy, by propagoval nucení spolubližního do něčeho proti jeho vůli. Myslím to Vaše, že je potřeba děti vést k práci.** S tím tedy naprosto souhlasím, a také souhlasím s tím, že když děti dělají schválně destrukci, že je potřeba je i silou usměrnit. Nemyslím hned tělesný trest, to bych viděla jako krajní řešení pro děti s černou nitkou, ale dát dítěti jasně najevo svou nevoli (podle povahy dítěte, na některé stačí jen houknout, na některé platí vysvětlit), a samozřejmě vzápětí pozitivně motivovat správným směrem a s láskou vést komunikaci dál. Mně z Vašich úst strašně zaráží, že se zastáváte nucení dětí do práce silou, nátlakem. Prosazeni svojí vůle mocí. Já za všech okolností považuji za nejvhodnější jít dětem svým vlastním příkladem. Jakýpak to ale je příklad, když se k dosažení cíle, byť sebekrásného, používá tlaku? To je přece to klasické z dob neandrtálců, že silnější vyhrává. Já osobně dobře vím, co se odehrává v duši dítěte, které je do něčeho nuceno – zatrpkne a rodič k němu ztratí cestu, k jeho duši. Učí se, že silnější vyhrává, učí se vadnému myšlenkovému vzorci. Dítě vykoná, co je mu uloženo, ale nedospělo k tomu svým vlastním rozhodnutím, takže z mého pohledu je toto práce bez těch správných pohnutek, které by měly u ní být. Sám jistě víte, jaký je rozdíl mezi prací radostnou a z donucení. Jaké jsou pak její výsledky a jak rychle či pomalu je hotová. Rodič by se měl podle mne starat o to, aby dítě samo zachtělo práci provést, a ne ho do práce honit. Něco jiného je dítěti říci, pojď, oškrábeme brambory a zbude nám čas na procházku a půjdeme na hřiště, než jdi oškrabat brambory, nebo nepůjdeš ven, a sám si dělat něco svého. Já myslím, že v rodině, kde je otevřenost a rodiče poctivě pracují, se nemusí děti cíleně vést k práci, že se prostě přirozeným způsobem přidají samy. A to je pak cennější, když syn sám řekne, mami, já jdu udělat štrúdl, já ho chci udělat sám. To mu pak zapomeno to, že jsem si na to musela trochu počkat, že jsem ten štrúdl zatím dělala sama.*

Hodně s Vámi také nesouhlasím s přístupem k au-pair službě. Podle mne to je velmi negativní jev, dělání ze sebe služby bohatým lidem v cizině, ať již pohnutkou je vydělat si, či se naučit cizí jazyk. Co je na tom krásného naučit se cizí jazyk za tu cenu ztráty české důstojnosti? To si raději odpustím nakmitání třetího oka znalostí jazyka, a nakmitám se jinak, takzvaně hezky česky. Je více cest. Mohu Vám říci, že raději bych se přimlouvala za zaměstnání jako WC slečna v Česku než za zaměstnání au-pair v Německu. To by se tříbily charakteru slečen a studentek! Vždyť já je znám, ty holky, co tam pracovaly, nobl zhrublé dámičky z nich jsou, co tahají do svých domácností fajnové manýry z ciziny, a myčky nádobí a ztrátu ruční práce především, ztrátu vztahu k dětem. Protože ony jakožto au-pair zjistily, že dítě nepotřebuje matku a její náruč, matka je totiž od kariéry, ale že dítě potřebuje jen nějakou slečnu na hlídání, kojeneckou láhev se sušeným mlékem, co se vždycky jenom strčí do mikrovlnky. To je vyloženě výsměch mateřství, to Vám řeknu. Co to musí být za lidi, když si najmou služku z východu? Co zodpovědnost za svoji domácnost a děti překládají na jiného, na levnou pracovní sílu? Těm bych tedy dceru nesvěřila, asi by jí nešli dobrým příkladem do života. Pokud dcery budou chtít vkmitat se do cizího národa, jistě pro ně bude lepší řešení než au-pair. Srdečně zdravím, Petra

Odpověď: *Vážená a velmi milá Petro, opět z Vás mluví mládí (což je dobře) a feminizmus (což není dobře). Rozeberu Vaše názory jeden za druhým.*

Nejde Vám z poslechu do hlavy, že duchovní člověk, respektující svobodnou volbu druhého, nutí druhého do něčeho, co nechce. V daném případě vnuky do práce. Je pravda, že v duchovní dimenzi je možnost práce vnímána jako odměna, nikoliv však na Zemi, kde jsou smíchání duchové různých stupňů vývoje, dokonce s „černými“, kteří práci z duše nenávidí. Společnost, která by k práci netlačila, zkrachuje zcela jistě a rychle. Vy zřejmě znáte lidi, kteří se tlačí k pracem jako vybírání žump, kopání kanálů, atd. Já ne. Protože bez dělby práce není vyšší společně myslitelná, je základním principem spravedlivé vlády zajistit, aby správní lidé byli na jim odpovídajících místech. Nemyslím, že byste toužila po tom, aby Vám slepé střevo operoval ochotný a k práci se hrnoucí vrátný. Naučit děti takovému pohledu na dělbu práce ve společnosti a tím „subordinaci“ a respektování velícího je proto základním výchovným cílem rodičů. Musí se stát samozřejmým, že některé nepříjemné práce musí být vykonány a že na jejich výkonu se musí podílet všichni. Také to, že život v těle není

procházka růžovým sadem, ale směs radosti a utrpení, zábavy a potu. Když jim toto poznání vejde do podvědomí, stane se jim utrpení snesitelným a radostného si jako kontrastu více váží. Když jsou vedeni k životu jako „skotačení“ a toto jim vejde do podvědomí, každé utrpení je pro ně katastrofou. Podvědomí je nastaveno jen na příjemné. Vlastní příklad kladného přístupu k práci je samozřejmý, leč přihlížející si často myslí, že ten druhý se neobětuje, ale že ho to baví. Bez tlaku to samozřejmě nejde, tak je to v nebi, kde nejsou „černí“.

Vy jste v přírodě, tj. v těle, neviděla, že silnější vyhrává? To je zákon dějů v hmotné dimenzi, zákon vládce tohoto světa. I ve Vašem těle musí Vaše imunita vyhrát a zabít bakterie na jeho povrchu. Nebo ony zabijí Vaše tělo a dalšímu pobytu Vaší duše v této dimenzi bude tak zabráněno. Problém svobody je v něčem jiném, v právu na vlastní myšlení a názor. Tj. svoboda v duchu. Nelze dětem ani lidem vnucovat názory pod hrozbami, např. zatracení, exkomunikace. Vy jste mezi dětmi, které Vás napodobují a ze všech sil pracují. Je jim tak tři nebo pět let. Neznám dvanáctileté nebo patnáctileté fracky, kteří by se hrnuli k práci. Jéé, jak mě museli naši (otec a děda) honit! A byl jsem zatrpklý, že já musím a sestra ne. Ale jakmile jsem rozumově dospěl, připsal jsem jim to zpětně k dobru a kěz jim to „Pánbu“ přičte k dobrému, že mě do práce honili. Úžasně mě to prospělo na těle (kondička) i na duši. Začal jsem si vážit těch, kteří tyto otravné práce musí dělat celý život. Takže já na základě životních zkušeností nejen vnuky k pracem honím, ale i jejich rodiče nabádám, aby je k práci vedli. Zejména děvčata k domácím pracem, protože vidím, jak dopadla ta manželství, kde děvčata byla na mazlení a ne na práci.

To se týká i služby au-pair v cizině. Jistě jsou tam mnohdy šikanovány paničkami, ale mají na to věk, aby to unesla! Jedině tak vniknou do způsobu myšlení a života v zahraničí a to jim rozšíří obzor i nadhled, tj. duchovnost. Opět mám na mysli zkušenost s kolegyní, která se od absolvování školy se potulovala po místech, kde se jen kafičkovalo a odborně žvanilo. Když dopadla na jatky Břeclav na stejné místo se mnou, který do té doby byl jen na místech tvrdé práce, měla pocit, že šíleně dře a byla nešťastná. Já na stejném místě jsem měl pocit, jak se „zašívám“, jaká je tam lebeda a byl jsem šťastný za to „vyleniniování“ z vysoké školy. To je ona Einstenova relativita času: minuta v objetí s milovanou má naprosto jinou délku oproti minutě sezení s holým zadkem na horké plotně. Takže příprava dětiček na život s tím, že onen je normální prožít v činnostech, které nás baví, je cesta k jejich neštěstí.

A na závěr Abdrushinovo: Láska je dělat milovanému to, co je správné z hlediska božího, nikoliv to, co se milovanému líbí. Tedy i výprask dítěti z lásky, jestliže si jej zaslouží (porušením boží spravedlnosti), je pravou láskou. Opičí láska činí boha z dítěte a Otec nebeský slovy bible „je zárlivý“. Omlouvám se takovou pitomost, jako přičítání zárlivosti Bohu. V tomto případě si prorok pouze pomohl příměrem, protože podstata věci je jen v tom, že Bůh v každém případě chce jen optimum kladu ke každému z hlediska věčnosti. Dává-li člověk svou vůli najevo, že ví nejlépe, co je pro něj nejvhodnější, (to příjemné), je ve stavu pádu z ráje. Proto je Kristus nápravou Adama, který začal rozlišovat, co je dobré a špatné. Ježíš přijal i nespravedlivý kříž jako rozhodnutí boží, tudíž dobrý. Tím znovuobnovuje pojetí stvoření jako dobré apriori. I výprask rodičů je tedy dobrý apriori, protože je veden zájmem o nás tedy láskou.

Pokud se týče zhrubých dámiček, které sem tahají nóbl manýry z ciziny, opět tvrdě nesouhlasím. My Češi všeobecně postrádáme noblesní vystupování a chování (včetně mne), protože jsme k němu nebyli vedeni. Spíše naopak, ti s chováním měli potíže jako nositelé buržoazních manýrů. Je to otázka formy a obsahu. Dobře ani v cizině nezkaží. Přidá-li formu, tj. vystupování a chování, objeví se noblesa ducha napovrch. S tím, že matka k dítěti je lepší než slečna na hlídání, souhlasím. S tím, že závisí na míře tj. délce času náhrady. Feminizmus cítím v tom Vašem odporu vůči poslušnosti Řádu, tj. Otci, mužskému přístupu. Sebevědomě nadřazujete lásku, odvozenou od ženského principu, jako prvotní. Ale nejprve je stvořitelská akce, tj. Řád, a teprve v Řádu se pohybujeme „metodou“ lásky. Láska nám umožňuje pohybovat se v Řádu bez karmy a tím jej poznávat. Láska k ženství je tedy metodou, jak se vyhnout karmě při poznávání stvoření Odtud u jednoduchých: Maria, oroduj za nás a ona oroduje. Nedostaneme při chybách takový výprask, protože Otec nebeský (na rozdíl od Vás) výprask dětem uděluje. Podívejte se kolem! Zkuste mu domluvit dopisem jako mně, aby ty lidi tak nebil! Pozdravuje Staněk

• *Otázka: Z dopisu. ...Mám k vám ještě jednu prosbu a určitě by to zajímalo i čtenáře Občasniku. Týká se to R.Steinaera a Sai Baby. Velice mě totiž zaujala Vaše kresba Matky Meery. Dlouho jsem totiž nevěděla, co si o ní myslet, protože se začaly ve velkém konat zájezdy do Německa, kde žije, a myslala jsem i že je to nějaký humbuk. Takže děkuji. Velice by mě totiž zajímaly kresby výše uvedených osobností. Knihy R. Steinaera jsou fantastické, plné lásky, se snahou čtenáři co nejvíce dát, chvíli mně sice trvalo, než jsem vše přijala, protože některé věci jsou velice pro náš rozumový mozek nepochopitelné, ale srdce mi řeklo ano! Jsem jen smutná, že takový člověk už nežije a nemůžeme chodit na jeho přednášky, víte, byla bych moc ráda, jestli o nějakém takovém člověku (samozřejmě kromě p. Staňka) nevíte a nasměrovali byste mě. Tak mě napadlo, že o takovém člověku už několikrát mluvil p. Staněk, ale asi je to ještě chlapec, jen doufám, že se i u nás brzy shledám s božskou inkarnací. A tím se dostávám k osobě S. Baby. Mluví se o něm jako božském vtělení, koná zázraky, léčí, zhmotňuje prach a zlaté prsteny, má obrovský přepychový ašrám, na setkání se svými příznivci se nechá nosit v přepychových nosítkách atd. Četla jsem jeho knihu O vzkazech, a tato kniha se mi docela líbila, ale jinak jsem jeden velký otazník. Když ho srovnám s Ježíšem, ten by se nikdy nenechal nosit, i když uničil pár zázraků, udělal to z nutnosti, ale nikdy nezhmotňoval zlato, léčil zdarma a nechtěl aby se o tom vědělo...*

Buddhisté o něm říkají, že je čaroděj, mág a ne vtělení boží. Má milionový zástup titelů. Kteří mu dávají nemalý peněz na vybudování charitativních činností, ale to by snad uměl skoro každý, kdyby ty peníze měl k dispozici, takže opravdu nevím co s tím. Na Vaší kresbě bychom aspoň viděli, jestli je veden bílými či temnými bytostmi. Po přečtení Vaší knihy Otevření duchovního oka jsem viděla kresbu Abdrushina. V podstatě je popsána pozitivně (bez komentáře), ale i já si všimla, že vedení od archandělů je zvlněné, čili to znamená, že ten kontakt nebyl úplně čistý, naplněný. Při čtení jeho Poselství na rozdíl od Steinaera jsem totiž zas tak pozitivní pocity neměla. Z jeho knih na mě dýchala přísnost, absence lásky a kritika ženství. Zatímco Steiner vyzdvihuje učení a život Ježíše Krista. On vyzdvihuje Parsifala či Imanuela. Proč tedy mám po přečtení Poselství, že ne vše je v této knize v pořádku. Prosím Vás o Váš náhled na tuto knihu. Děkuji, Hana K.

Odpověď: Dostávám asi už 334. vážnou otázku a žádost o zařazení R.Steinaera, Sai Bábů a Abdrushina, na kterých se dotazujícím něco líbí nebo nelíbí a chtějí rozhodnutí a tím převzetí odpovědnosti a karmy ode mne. Jak farizeové od Ježíše, když se ho ptali na to, zda se mají platit daně. Po 334. vám tedy odpovídám: Zařazení kohokoliv si musí každý udělat sám!!! Jak to udělat, tak to také sklidi!!! To co cítí jako námitky, je od jejich VLASTNÍHO DUCHOVNÍHO VEDENÍ!!! Proč neposlouchají ono a chtějí slyšet mne? V jednom jim poradit mohu, v analogii „Staňkova ateistického testu“. Ten se dělá tak: Adeptu na ateismus se klepne cihlou do palce na noze. Když zařve: „Marx, Engels, Lenin, Stalin to to bolí!“ je prověřen jako ateista.

Ta analogie pro hodnocení váhových kategorií duchovních bytostí je taková: Když umíráte, obrátíte se na Sai Bábů, zhmotňujícího bombony? Nebo na Abdrushina, z jehož knih na vás dýchala přísnost, absence lásky a kritika ženství? (Na mne zrovna tohle až tak ne dýchalo, ale neposuzuji, nežil jsem v jeho době a kůži.) A pokud máte ze Steinaera dojem, že je vše v pořádku, tak se jím řiďte!

Můj dojem z Poselství je ten, že je to fantastický a v té době nesmírně přínosný pohled na člověka a stvoření. Je to největší duchovní přínos pro lidstvo od Ježíše. Pouze čas, tj. Duch svatý prověří, zda je stoprocentní. Pokud jsou tam určitá procenta vad, zanikají ve velikosti přínosu. Tedy dle mne. Kdo něco nepokazil nebo špatně nevystihl slovy, ať hodí kamenem! Tedy na závěr k A., který je stále stejný: Kdo nepochopil Ježíše, nemá vůbec šanci pochopit Abdrushina!!! Ti, kteří Ježíše neznají a tvrdí, že neplatí, nepochopili ani Abdrushina, i když jej cítují nazpaměť. (To bude zas spílání z řad grálistů, ze kterých by tedy A. měl opravdu radost! Tedy podle mne. Ale oni již snad Občasník odhlásili, aby jim nemátl hlavu.)

I když kresby Steinera zatím neuvěřejňujeme, sama jste vycítila, že jeho duchovní napojení je unikátní, což jen potvrzujeme. K osobě S. Báby snad jen to, že na temné bytosti určitě napojený není. J. Staněk

• Z dopisu: ... Loňský rok jsem prožila v **krásném těhotenství (s vaším medailonkem)**. Je zajímavé, že krásné začalo být až kolem 4. měsíce, kdy jsem plně pochopila, co to znamená být v pozeňnaném stavu. Vylepšil se i můj partnerský vztah, kdy si manžel nestihl vynachválit, jaká jsem moudrá, milá a vyrovnaná, že v tom bříše musí být kluk, že to jinak není možné. Poznala jsem, že když se změna uskuteční na jedné osobě, tak se tím vylepší i celý vztah. Takže těhotenství bylo krásné, na porod jsem se vesele připravovala a těšila se, ale dopadlo to trošku jinak. Asi jsem se nedokázala tak napojit na vyšší energie, uvolnit a otevřít, nebo jsem byla málo ženská, prostě i přes medailonek trval porod dva dny za velikánských bolestí a procedur a skončil omotaným pupečníkem a císařským řezem. Při těchto bolestech jsem byla úplně odpojená od všeho vyššího, vše jsem proklínala a po tomto zážitku jsem se ještě víc jak týden nedokázala modlit a vzít na sebe medailonek. Velice jsem se tím trápila, jak malá je moje víra a jestli jsem tím nezpůsobila děťátku nějakou újmu a poškození. Syn se narodil velký, krásný, zdravý jako buk a hodný, takové štěstíčko pro radost, takže když jsem se pak vrátila do normálu, cítila jsem neskonalou vděčnost za tento dar. Ale pořád mě trápí, co bylo špatně, jak to, že nedokážu normálně porodit, protože bych chtěla přivést na svět ještě několik těch tvorečků... Jana H.

Odpověď: Přihlášením se k čistému Ženství (nošení medailonku) Vás duchovně vyzvedlo do vyšších duchovních vibrací. To Vám přivedlo čistšího ducha dítěte, ale také probudilo osobní karma. Ta se vybila obtížným porodem a ty by se již neměly při dalších těhotenstvích opakovat. Kdybyste setrvala v předchozích vibracích, porod by byl snadný, ale dítě pofiderní, karma by se vybila na něm. Vybití karmy bolestí při porodu znakem toho, že Vaše duchovní vedení již zaznamenalo a předpokládá vzestup a dává Vám čisté duchy za děti a ty přednaznačují vzestup rodu. J. Staněk

• Z dopisu: ... Velmi fandím panu Staňkovi, obdivuji jeho vyřídilku a musím říct, že stačí ho jenom chvíli poslouchat nebo číst a člověk dostává velkou chuť do života, úplně mě to vždycky rozraduje, ten sedlácký styl mi naprosto sedí, připomíná mi moji babičku. Pořád a pořád zjišťuji, že při zkoumání jevů běžného života i partnerského soužití - jaké hluboké pravdy jsou v těch člancích a knihách. V posledním Občasníku bylo zmíněno, jak se člověku až její srst a běhá mráz po zádech, když slyší kousek pravdy. Mohu potvrdit, i pot a slzy člověka zalévají. Škoda, že paní doktorka nevystupuje na žádných přednáškách, to se mi stalo, když začala mluvit na přednášce při křtu knihy **Láska muže a ženy**. Takže při studiu různé literatury občas narazím na něco, co mi vrtá hlavou a nedá spát. Naposledy to byla **knihy Diagnostika karmy (Lazarev)**. Podle něj:

1. vznik rakoviny - některý předek v minulosti ve velkém hněvu nebo nenávisti někoho proklel nebo se moc našval a projevilo se to za několik generací třeba jako rakovina vnučky. Pykáme tedy za hříchy svých rodičů?

2. Žena je daleko hříšnější než muž, proto musí pošlapány její největší hodnoty, důstojnost a být ponižena, aby se jí mohlo narodit zdravé dítě? (Ruské pojetí ženy?)

3. Většina rakovin a zhoubných bujení pochází z toho, že člověk lpí více na své duchovnosti, ideálech a morálce než na lásce k Bohu a lidem. Z toho pak vzniká velká agresivita, která rozkládá svět, přičemž největší hrozba pochází z Tibetu, kde je soustředěna velká duchovnost a vědění a množství lásky za tím pokulhává.

4. Pokud své dítě příliš zbožňujeme, vlastně ho tím zabíjíme, buď zemře nebo z něj vyroste grázl.

5. Člověk nesmí lpět na snech, ideálech a doufání v budoucnost, nebo onemocní. Hodný a oduševnělý člověk musí prožít život s padouchem, jako zkouška lásky a když se to nezvládne, tak onemocní.

Jeho dílo je velice sugestivní a samotná osobnost je obdařena shůry, dokáže léčit i pouhým rozhovorem s pochopením, když proti němu někdo chová zlou myšlenku, tak ta se od něj odrazí a poškodí původce, sám má obrovskou zodpovědnost, při jeho chybě či zlém úmyslu se karma obrací proti němu i jeho rodině.

Odpověď: Považuji Lazareva za nejlepšího z Rusů a za reinkarnovaného Lazara. Četl jsem od něj dvě knihy a se vším souhlasím a co jsem nevěděl a pozoroval, následně vyšlo. Je otázka, jestli jste ze čteného otázky přesně pochopila nebo vytáhla. Přesto se na ně pokusím sdělit můj názor.

1. Velký duševní úraz a hněv v minulosti před objevením se rakoviny souhlasí, viz pozorování Dr. Hammera z Německa. Všiml jsem si jej také s tím, že vždy vycházel z extrémního egocentrismu a je doprovázen „stažením se od sebe“, odtržením v důsledku domnělé nebo skutečné krivdy od celku společnosti. Viz Duchovní příčiny nemocí. I rodinná karma existuje, v bibli Bůh trestá až do 3. až 4. pokolení! Ale jen tehdy, když si potomci karmu dluží nebo ji k ulehčení záhrobí předků převzou. Jinak by nebyla Spravedlnost! Nejčastěji si však v rodinné linii předávají duchovní predispozice, způsoby myšlení, které k rakovině vedou. Nebo ji musí dotyčná duše prožít, protože jinak nemůže výše.

2. Žena je daleko hříšnější než muž - je určitě myšleno v tom smyslu, že je daleko smyslovější a emocionálnější, tudíž s větším sklonem k tělesnosti neboli zákonům hmotné dimenze. Ale první musí být u člověka zákony duchovní dimenze, jinak se z hmotné nemůže vymanit!!! Žena tedy musí „pošlapat“ (zvládnout) emocionalitu, aby se mohla zrodit duchovnost. Když se to stane, vynikne naopak nad méně energií citů obdařeného muže. Proto má žena poslouchat rozumového muže a po zvládnutí „zašlapání“ emocij (hysterie) se posune v tichosti nad něj a je „zdrojem inspirace“, vlastně ona vede něho. (U mužů za vším hledej ženu. Žena je krk, který hlavou kroutí.) Pouze feministky chtějí velet hned, rozkročeny v zeli jak komisař rudý.

3. Opět pravda, ovšem špatně přeepsaná a z Lazareva pochopená. Možná i překladem. Člověk s rakovinou lpí více na svém !!! pojetí duchovnosti, ideálech dle něj!!!, než na lásce k Bohu neboli objektivitě!!! Agresivita z toho, že člověk se bohem cítí!!! Viz učení o božské jiskře v člověku. Největší hrozba z Tibetu, a nejen z Tibetu, ale z Východu, kde je rozvinuta individuální duchovnost, vysoká, ale

egocentrická. Viz srovnání jogínských a katolických manželství. A také civilizací. Jogínské neexistují. Východní náboženství neskládají z jednotlivých duchů vyšší celek. Tamní celky jsou výhradně „na meči“ založeny. To ale neznamená, že východní náboženství jsou bezcenná a nebo satanská. Naopak, mají řadu hodnot, které by se mohla evropská civilizace naučit. Sklonu pádu do satanského pojetí všude blokuje právě rakovina. Chybí jim Kristus, první milovat Boha, tj. objektivitu.

4. Plná pravda, je na něj láskou před Bohem tj. objektivitou (opičí láska) uloženo jeho prokletí. Bůh (objektivita) je první přede vším, viz největší příkázání Ježíšovo. Kdo tomu nevěří, přesvědčí se následkem na dětech, jak správně říká Lazarev.

5. Člověk skutečně nesmí lpět na svých snech a plánech, nebo onemocní. (Jsou založeny na konečnosti nikoliv věčnosti.) Musí sledovat okolí, co od něj Bůh (objektivita) žádá konat. Tím si zvyšuje schopnost Jej vnímat a napojit se na Něj, konat jeho vůli, protože jen ta vládne v duchovní dimenzi věčnosti, kam chce dojít. (A ne se znovu inkarnovat.) Někdy skutečně (karmické vazby) musí člověk prožít život s padouchem. Ne když to nezvládne, ale když to vnitřně odmítá a považuje za nespravedlivé, onemocní. Když to zvládne, onemocní naopak padouch a břemeno je sňato. Lazarev je „borec“! J. Staněk

• *Otázka: Vážený pane Staněk, pročítám občas různé noviny i časopisy, a tak se dívám, jak se ten svět mění. Nedávno se mi do rukou dostal Phoenix č. 10 s Vaším článkem na téma popularity Zelených. Tuhle stranu jsem volil, jejího programu si všímám přece jen více, a tak mi to nedá na Váš názor nezareagovat.*

Po přečtení Vašeho úvodníku jsem pocítil překvapení - na rozdíl od Vás se prakticky nesetkávám s nikým, kdo by od politických stran očekával výraznou duchovnost. Naopak! Mezi občany českými vidím drtivou většinu těch, kteří jsou spokojeni s prakticky výhradní orientací politických stran na ekonomickou stránku života člověka. Kdyby to tak nebylo, protiřecilo by to s průzkumy veřejného mínění a konec konců i s výsledky voleb.

Dáváte v závěru recept Zeleným jak na to, aby nebyli okrajovou politickou skupinou - třeba v tom máte kus pravdy - společné ideály obecně opravdu účinně smelují. Možné je ale i to, že přes své „duchovno“ vnímáte jinou realitu (i když tuším, že si pomáháte nadsázkou) než mnozí jiní, a řídit se slepě Vaším doporučením může pak být velmi na pováženou!

Jste-li si jistý svou vizí - nechtěl byste jako test její pravdivosti zkusit založit takovou stranu? Věříte-li opravdu tomu, že Váš „duch pokory a odpovědnosti vůči Stvořiteli“ je vize samospásná a bezproblémově implementovatelná politické straně - pak by k úspěchu při formování nové strany řekněme „Duchovní zelení“ měla tato vize postačit, nebo ne? Nebylo by ale jednodušší reformovat KDU-ČSL na duchovnější stranu? A jakou roli ve společnosti by pak měla vira nadstraničká? Proč nerozpusťte katolíky, evangelíky, luterány, mohamedány A nezaimplementovat je do politických stran?

Snad při hledání odpovědi na podobné otázky porozumíte mé obavě, že Zeleným podstrkujete něco nekorektního a viníte je z něčeho jimi nezaviněného.

Nevím, nevím, kde Vy žijete - že se cítíte obklopen lidmi, pro které je, jak úvodem píšete, „rozhodná ochrana přírody na prvním místě“? Já takové kolem sebe už dlouho postrádám. Jestli o takovém místě v Čechách víte, dejte mi to prosím jako tip vědět, rád si tam třeba udělám výlet za oddechem od zhoubného konzumního okolí, které mě dlouhá léta v mém bydlišti na okraji Prahy vadí až dušič.

K apriori odmítavému postoji Zelených vůči jaderné energetice, k jejich příliš shovívavému postoji k nepřizpůsobivým i k scestnému myšlení některých tzv. ekologů (jak je obecně nazýváte) mám asi postoj podobnější Vašemu - v tom bychom si asi mohli porozumět. Jsem ale po zkušenostech z totalitní éry obecně rád, že se vůbec najde někdo, kdo se snaží své životní prostředí hájit na občanské úrovni, a nečeká pokorně jen na to, co tomu řekne vrchnost a nečeká také, až se z něj stane jasnovidce, který záhy prohlédne všechny slepé a scestné úvahy či činy.

Někdy takové „ekologické“ snažení opravdu dopadá směšně a natluče si, jak při prvých dětských krůčcích, ale téhle dětské periodě ve vývoji společnosti bych si obecně spíše vážil pro její vývojovou nadějnost, byť se na ní nedá hned stavět „pyramida, která se nebojí času“.

Hledání nadčasovosti, nadhled nad věcmi i hledání duchovního rozměru našeho bytí jsou velmi obdivuhodné cesty, které mi pomáhají žít hlavně v kritických situacích. V tom, aby se na „duchovní nadhled“ i při běžném rozhodování nezapomínalo, jsem s Vámi naopak za jedno a za toto a propagaci takového postoje Vám velmi děkuji. Přeji Vám hodně pozorných a spokojených čtenářů. Pavel R.

Odpověď: Vážený pane R., děkuji za dopis, ovšem divím se, že se nesetkáváte s většinou lidí, kteří jsou pro ochranu přírody. Jestli to není tím, že jste se jich nikdy nezeptal. Potíž u konzumních brojlerů není v tom, že by přírodu nechtěli chránit, ale v tom, že to činí jen slovy a jinak neudělají nic.

K té absduující duchovnosti zelených. V článku se naznačuje, že nejsilnější stranou nejsou proto, že jsou velmi často nekompetentní a nenavrhnou řešení uskutečnitelná, ale vytvářejí jen překážky. Tím se pro konzumenty stávají obtížným hmyzem. Což Vy připouštíte s tím, že jsou to dětské kroky a že je volíte pro jejich „vývojovou nadějnost“. Článek jsem však psal hlavně proto, abych poukázal na příčinu. Tu vidím v absenci intuice v hodnocení dílčích vědeckých výzkumů. Ta je doprovodnou funkcí duchovnosti, smyslu pro věčnost a nadčasovost. Ta bohužel byla v celé naší společnosti a ve „vědě“ potlačena dialektickým materializmem, (nyní tržním), vydávaným za vědecký světový názor. Agresivní ateisté (např. Sisyfos) vytvářejí v celé společnosti hmotařskou atmosféru, která cokoliv ateizmu oponujícímu dává nálepku pověr a pavědy.

Touto jakoby vědou jsou prostoupeni i zelení a zbavují se tak rozvoje intuice u sebe. Tento typ slepoty je vede do diletantského ekologizmu, který ovšem masa lidí vycítí a nevolí je. Ptáte se, jaká masa? Masa těch, kteří nechodí k volbám. Vždyť např. voleb do senátu se účastní do 20% voličů. Ti, co k volbám nechodí, jsou právě ti mlčenliví, kteří by rádi volili stranu, ve které by cítili trochu duchovního programu vyššího typu. Neberou staromilskou a katolickou KDU. A ptáte se, proč taková strana již není, proč ji nezaložit. Vy naivo! Kdyby k takovému pokusu došlo, víte jakou mobilizaci by udělali lidé s černou nitkou. Nasadí Bis, provokatéry, gangsterskými skupinami placené „investigativní“ novináře, aby všem členům vedení našli „nějakou básničku na Stalina“ nebo daňový únik za prodej kopru na černo. A když ne, tak by si to vymysleli! A kdyby to nestačilo, tak pošlou střelce a bijce. Tuto situaci tzv. demokracie už nemůže vyřešit člověk, tu může a vyřeší jiné síly a jinak. Jinak lidstvo zahyne. A reformovat KDU je jako reformovat církev. Její reforma musí začít tím, že se vyhlásí, že Bůh na Zemi žádného a tím méně neomylného zástupce nepotřebuje. Nelze reformovat nereformovatelné, jako nebylo možné reformovat socialismus. Stál na ateizmu tj. lži, a jakákoliv reforma by musela začít tím a museli by to vyhlásit ti největší ateisté!!!

Říkáte, že zeleným podstrkují nekorektní a nezaviněné. To je z části pravda, jen oni za tu atmosféru ve společnosti a tím i za situaci u sebe nemohou. Článek ale má těm pár přemýšlivým dát téma k zamyšlení. Vyřešit nic nemůže, ale může podpořit udržet přítelstnost

myšlení zbytku, který bude nutný pro začátek jiné civilizace. Konec konců podle tradice se blíží ta česká osudová osmička. I když celé řešení musí přijít z mocenského středu civilizace. Češi jako neurastenici přednaznačují krize, objevují krizi systému dříve. Takže odčkejme času jako husa klasu! Pozdravuje J. Staněk

Přečetli jsme za Vás

• Přesto – Matka Tereza

Lidé jsou nerozumní, nelogičtí a sebestřední. Přesto je miluj.

Jestliže děláš něco dobrého, lidé tě budou napadat, že máš sobecké a postranní motivy. Přesto dělej dobré věci.

Když máš úspěch, získáš falešné přátele a opravdové nepřátele. Přesto se snaž uspět.

To dobré, co konáš, bude už zítra zapomenuto. Přesto dělej dobré věci.

Poctivost a upřímnost tě činí zranitelným. Přesto usiluj o poctivost a upřímnost.

Co tě stálo léta práce, může být přes noc zničeno. Přesto pokračuj v usilovné práci.

Lidé často potřebují pomoc, ale když jim pomůžeš, obrátí se proti tobě. Přesto lidem pomáhej.

Dávej světu to nejlepší, co máš. A dostaneš ránu do zubů. Přesto dávej světu to nejlepší, co máš.

• V časopise Psychologie dnes jsem narazil na nesmírně zajímavý článek Stanislava Grofa „Létal jsem vesmírem“. Když jsem jej přečetl, s úžasem jsem zjistil, že na položené otázky odpovídá úplně stejně, jako bych intuitivně odpověděl já. Pouze odpovědi má podloženy mnohem větším počtem zážitků, zážitků na podkladě psychedelik. Já jsem nikdy žádnou drogu nepožil a nácvikem o žádných zážitcích neusiloval, ale výsledek je velmi podobný, závěry stejné. Není divu, že proti Grofovi bojují pluky černých z řad dialektických materialistů alias skeptiků a z řad církevních strnulých scholastiků. Rozvoj poznání přinese konec materialismu a tmářského pojetí náboženství. Měl jsem radost, že Grof je také Čech, husita, nebojící se a na množství a hodnosti odpůrců nehledící. Domnívám se, že čtenáři Občasníku budou výňatkem také potěšeni a obohaceni, i když bych na druhé straně nechtěl, aby si mysleli, že jsem pro nekontrolovatelné užívání drog. Z nedostatku prostoru nemůžeme rozhovortisknout celý. Koho by to však zajímalo hlouběji, Grofovy knihy vřele doporučuji. J. Staněk

„Je mi osobně velmi líto, že psychologie a psychiatrie psychedelika před lety odmítly. Po letech práce s psychedeliky pociťuji hluboký respekt k těmto látkám jakožto mocným psychologickým nástrojům. Musím však zdůraznit, že psychedelika nejsou než nástroje - jichž lze využít či zneužít k různým cílům. Výsledek jejich užití může být velice různý, vždy záleží na způsobu a okolnostech. Při holotropním dýchání musíme pracovat, abychom rozšířeného vědomí dosáhli, ale máme více kontroly. Když však spolkneme psychedelickou látku, kontrolu ztrácíme. Nejlepší, co můžeme udělat, je poddat se zážitku.“

Jde o halucinace, fantazie či denní snění, anebo existující, leč normálně neviditelné dimenze? To je ta nejpálčivější otázka. Půl století intenzivního výzkumu mě přesvědčilo, že se jedná o skutečné zážitky. Ne vše je samozřejmě možné ověřit, ale tam, kde bylo možné jít například do porodních záznamů či existovali svědci popisovaných událostí, se ukázalo, že to tak bylo.

Psychedelika vyvolávají zážitky těžko slučitelné se současným vědeckým paradigmatem. Autentický prožitek porodu, prenatalního stavu či zkušenost přicházející z období ještě vzdálenějšího těžko vysvětlíte. Ve stavu rozšířeného vědomí jsou přítom takovéto zážitky běžné. Můžeme prožít cokoli, co se stalo v historii lidstva, i události z mytologických, archetypálních oblastí. To vše zásadně narušuje vědecké předpoklady psychologie a psychiatrie.“

• Komentujeme z tisku, jak se „černí“ šířením nepravd do neinformovaného davu snaží zatížit národní karmu. Národní karma se zatěžuje nespravedlivým obviněním kohokoliv i celku. Každého spravedlivého má Bůh „spočítaného“ a jeho neoprávněné zatěžování lži je vlastně křivým svědečtím, a tím má za automatický následek „indukci“ karmy! Krev i pověst každého při neoprávněném obvinění volá k Bohu a spravedlnosti! I celé národy se zatěžují nespravedlivým pomlouváním jednotlivce nebo skupiny lidí!!! Narovnání karmy duše národa znamená najít vyváženou spravedlnost v dějinách pro každého, i pro protivníka.

Uvedu konkrétní příklad skryté manipulace čtenářů ateisty v tisku. Lidové noviny 3. 12.: **Křesťan = dobrý člověk?**

Je mi 72 let a poprvé v životě jsem se odhodlal napsat do novin. Přinutil mě k tomu článek v sobotních LN o ateizmu v pojetí dnešního papeže německé národnosti, který mě doslova zvedl ze židle. Prohlášení papeže o ateizmu cítím nejen jako urážku svou, jako nevěřící, ale i jako urážku velké většiny Čechů. Protože není pravda, že křesťan je automaticky dobrý člověk a ateista špatný člověk se sklonem ke krutosti. Že to tak je, nám dokázal národ, jehož příslušníkem nynější papež je, ve 2. světové válce. Tuto mimořádně krutou část historie, jež v lidských dějinách nemá obdoby, papež taktně vynechává. Tedy papežův převážně věřící národ způsobil milionům lidí utrpení, materiální a morální škody a další miliony lidí ve svých továrnách na smrt připravil tím nejkrutějším způsobem o život. Proto se ptám, kde bere tento papež tolik drzosti kázat o morálce, když Hitlerovi vojáci měli na svých opascích heslo „Gott mit uns“ (Bůh je s námi) a církev žehnala Hitlerovi zbraně. Jsem přesvědčen, že tento můj názor není osamocen. Dodávám, že nejsem komunista a nikdy jsem nebyl. Jindřich T.

Do novin denně dopisují stovky čtenářů, i nepřičetných. Dobré noviny by měly zajímavé z nich otiskovat, i kontraverzní. Problém je právě ve výběru. Vybrány by měly být i ty, jejichž obsah je založen na nestandardních výkladech faktů. Není ale možné uveřejňovat dopisy bez korektur nepravdivých faktů, protože tím paměť nespécializovaných čtenářů mohou infiltrovat údaje, které se zjevně zakládají na výmyslech nějaké propagandy. Propagandě z podstaty názvu nejde o fakta, ale o nesměrování myslí objektu. Nápadnou ilustrací „výběru“ LN je výše uvedený otištěný dopis člověka, který nemá naprosto žádné vědomosti o faktech kolem Hitlera, nacizmu a křesťanství.

O to důrazněji píše ve stylu ateistické propagandy, o které si myslí, že se zakládá na faktech ve stylu: vždyť to musí být pravda, když to „stálo v novinách“. Jeho dopis, otištěný bez opravy fakt, vyvolává v mase těch, kteří nemají čas studovat fakta, trvalé deformace podvědomí. Deformovaná fakta v podvědomí mas indukuje vadné národní myšlení a následně karmu.

A nyní fakta k tomu, že Gott mit uns na opascích německých vojáků bylo výrazem křesťanské víry. Hitler byl ateista a říká to jasně v Mein Kampf. Stačí si jej přečíst. Nikdy ve svých projevech nemluvil o Bohu, ale o prozřetelnosti, která jej vyslala! Prozřetelnost však byla jeho vlastní vůle a podle učení o Führerprinzipu musel se jí podřít každý Němec, jinak byl strážci Führera zničen. Víra v Boha byla přímou překážkou přijetí do černého řádu SS! Protože ne vůli boží, ale vůli Führera se byl povinen řídit nacista. A Hitler k používání metod války jasně říká, že vítěze se nikdo nebude ptát po prostředcích!!! Poslouchejte dobře ateistu: Nikdo!!! Stejným základním principem ateisty se řídili ateisté Stalin, Mao i Pol Pot. Křesťanské církve byly za vlády nacizmu postaveny pod kontrolu nacistů a pouze trpěny (jako za komunizmu). Hitler věděl, že proti obluzené a zastrašené křesťanské většině nemůže jít z počátku příliš otevřeně. První v koncentracích se s komunisty ocitli po desítkách evangeličtí a katoličtí kněží a aktivisté. Postup při likvidaci křesťanství v říši byl Hitlerem označen jako „nordická lest“. Odtud onen matoucí nápis na opascích, zneužitý k oblaňnutí věřících řadových Němců. Měl jim vsugerovat, že bojují v boží vůli. Ovládnout křesťanství zevnitř koupí některých funkcionářů, „sevřít jej, aby uhnulo jak sněhivý úd“, to byl přímo Hitlerem formulovaný dlouhodobý plán. (Známe stejný postup u komunistů.) Stačí přečíst Mein Kampf a Hitlerovy proslovy „u stolu“! Proto nesměl být MK překládán do češtiny a jiných jazyků a proslovy u stolu byly do konce války jen pro zasvěcené SS.

Pro ilustraci „znalcům“ nacizmu typu pana Jindřicha první do koncentráku šel po záboru Chebu jeho křest. dem. starosta pan Prokesch za to, že po ánsľsu v září 38 odmítl zdravít Heil Hitler. S tím, že zná jediný slušný německý pozdrav Gruss Gott! Právě proto, že křesťanství bylo jedinou tichou opoziční silou nacizmu, bylo po pádu nacizmu schopno postupně provádět denacifikaci prostřednictvím křest. dem. strany v čele s Adenauerem. Ten jako starosta Kolína nad Rynem po uchopení moci Hitlerem šel jako nacistům nepohodlný ihned do důchodu. Ač papež není mým oblíbencem, spojování jeho osoby, v době kdy byl dítětem, s krutostmi nacistů, jak to učinil pan Jindřich a skrytě LN, je skandální. Spojování ateistického řádění nacistů se všemi Němci je známou logickou chybou v hodinách elementární logiky, tzv. neoprávněnou generalizací. Generalizací typu „kolektivní viny“. Jak by se Češi včetně pana Jindřicha našťvali, kdyby „nějaký znalec v LN“ psal, že všichni věšeli Horákovou, perzekuovali zahraniční vojáky, kněze nebo „kulaky“.

Mám část přibuzenstva německého a vím, jak bylo právě křesťanstvím diferencováno v poměru k nacistům. Protinacističtí byli právě ti, kteří volili křest. demokracii ještě v republice. Karma národa se vytváří nespravedlností vůči nevinným. Tu nepravdivými generalizovanými hecy pomáhají vytvářet právě ateisté typu pana Jindřicha. Hlavní masa národa má při nastupující revizi dějin národa dojít k tomu, že vyhnání jako vinici měli být po válce nacisté, což byla sice většina Sudetáků, ale ne nenacističtí Němci za svou řeč. Hitler zneužil po uchopení moci německé vlastnosti poslouchat a „mít disciplínu“ a pomocí agresivních bojůvek potlačoval mínění křesťanský cítičích. Známe takový stav z doby komunizmu. Kdo tu chtěl normalizaci? Válkou proti celému světu dohnal všechny Němce k pocitu národního ohrožení a v důsledku tohoto pocitu mu byli Němci i nenacisti v rozporu se zdravým rozumem loajální. Bohužel. Bolševici po únoru se stejně snažili Čechy strašit Západem. Normalizátoři stejným drobným terorem nutili Čechy jásat nad únorovým „vítězstvím“ pracujícího lidu a internacionální „pomocí“.

A proto je vrchol ignoranství a v podstatě činnosti „černých“ otiskovat v LN další bolševické bludy, jako že církve žehnala Hitlerovi zbraně. Znamé obrázky bolševiků se týkají vždy požeňání vojákům před bojem spíše ve smyslu ochrany a posledního pomazání. Nikdy žádná církve nežehnala zbraně. Stačí přemýšlet, že zbraně nemají ducha a nepotřebují dosáhnout spasení. Duchovní útěcha vojákům je posláním feldkurátů, ne svěcení jejich zbraní. Panu Jindřichu je 72 let, ale na jeho uvážlivosti a přístupech se zraní věkem neprojeví. Prohlášením papeže o ateizmu se cítí uražen proto, že ucítil pravdu, která jej zasáhla v podvědomí. A pro pravdu se lidé nejvíce zlobí. Škoda, že mu někdo nevyličil rozdíl mezi ateizmem a agnosticizmem (necírkvevnictvím), který je u nás za ateizmus považován. Drtivá většina našich ateistů jsou agnostici. Jejich přístup k transcendentnímu rozměru života je ten, že „něco vyššího“ existuje, ale je to nepoznatelné, a náboženské obřady k uctívání onoho vyššího nemají smysl. Jsou to „něcisti“, něco je. Znal jsem řadu nęcistů, kteří se označovali za ateisty, a přitom byli vysoce mravní. Neznal jsem ale ani jediného mravněho pravého ateistu!!! Ateista a etika je protimluv. Pisatel má ale částečnou pravdu v tom, že křesťan není automaticky dobrý člověk. Mezi křesťany a jejich hodnotáře vniklo bohužel mnoho ateistů od doby, kdy se v církvi začaly rozdělovat hodnosti a majetky a kdy bohobojnost začala být považována za určitou garanci mravnosti. Ti pak řádili ve válkách a dělali ostudu těm pravým křesťanům. Je stále příliš mnoho ateistických katolíků a ještě k tomu ve funkcích. V tom je problém. Celá pravda je ta, že skutečný následovník Ježíše nemůže být darebákem.

Skutečný ateista, který nevěří v nic než v biologickou sílu bez následného soudu vyšší mocí, kterých v populaci není víc než jedno procento, nemůže nebýt darebákem. Jsou to lidé s černou nitkou, a opatrní si na ně musí dát pozor podle Ježíšovy rady: Buďte mírní jako holubice a opatrní jako hadi! Jen žádné iluze o charakteru pravých ateistů, jak se snaží navodit LN prostřednictvím uveřejněných dopisů nezalců! J. Staněk

• Zrychlení a vzestup vibrací – dvě ukázky převzaté z internetu:

*Tento text předal Germane prostřednictvím Lyssy Royal (prostřednictvím tzv. channelingu - pozn. redakce): Dnes si promluvíme o některých fyzických změnách, kterými vaše těla procházejí a budou procházet. **jak se vaše vibrace zrychlují.** Podívejme se nejprve na fyzickou úroveň. Jaké tělesné změny můžete očekávat? Co můžete dělat, abyste tento proces ulehčili a snáze jím prošli?*

Tedy prvotní změna se týká elektrického systému vašeho těla. Nemusíte si nezbytně uvědomovat, že elektrický systém člověka je neustále v činnosti. Elektrické pole vašeho těla je doslova energií, která překládá ducha na hmotu. Jste z více než 90 procent složeni z vody a pořád vami proudí elektrický proud. Nyní dojde ke zvýšení napětí. Takže je třeba se podle toho zachovat.

Znamená to, že voda se pro vás stane zřejmě důležitější než kdykoli předtím. Nejen její požívání, ale také ponoření se v ní (ať už formou koupeli, sprchy, vířivky), je velmi důležité. Podstatná je i přítomnost vody, ve vašem aurickém poli nebo na vašem posvátném místě (doma). Navrhujeme tedy pít tolik vody, kolik můžete, a to raději ne vodu z kohoutku, ale vodu očištěnou reverzní osmózou nebo jinak, podle vašich možností. Také jezte jídlo, které má vysoký obsah vody, což je ovoce a zelenina.

Dále si dovoľte cítit se tekutě. To je dost abstraktní, ale jde o to, že kdykoli se cítíte unaveni nebo emocionálně nevyrovnaní, představte si sami sebe jako řeku, jako proud. Čím více si dokážete představit sebe, jak plynete jako řeka, tím více usnadníte elektrické změny, kterými prochází vaše tělo a planeta.

Dalším návrhem (vedle požívání) je mít vodu blízko sebe, pokud můžete. (Není třeba se tím stresovat, protože nic se vám nestane, když to nebudete dělat.) Například některé klenoty v sobě zahrnují vodu. Pokud cítíte, že vás nějaké takové přitahují, noste je. Voda tak bude ve vašem aurickém poli. Také můžete sedávat u jezera, dát si nohy do vody nebo si naplnit vanu. Čím blíž se dostanete k vodě v době, kdy cítíte, že potřebujete dobít, tím to pro vás bude lepší. Používejte svou představivost! Můžete použít i zvuk vody, protože váš sluch ve vás vyvolá stejné procesy.

Sprchování a koupání se je také skvělý způsob, jak dostat své denní dávky vody. Voda vyčistí vaše elektromagnetické pole. Když se koupete nebo sprchujete, pomáhá to uvolnit emocionální toxiny, což vám pomáhá zůstat vnitřně čistí. Jestli si chcete dávat do koupele krystaly, je to naprosto v pořádku.

Pokud žijete ve městě, může být také užitečné vytvořit si v bytě malé vodní prostředí. Kupte si třeba akvárium a naplňte ho vodou, hezkými kamínky, krystaly a čimkoliv, co se vám líbí, tak aby to pro vás představovalo mírumilovné místo. Položte si ho vedle postele nebo někam, kde se na něj můžete dívat a vnímat tak prostředí vody. Případně si můžete pořídít i rybičky. Tělo bude na takovou přítomnost vody reagovat dobře a bude pokračovat ve svém pročišťování a v přidávání napětí v elektrickém poli.

Očišťujete se z toxinů třetí hustoty. Mnohé zásadní 3D kvality se přemění na 4D, jak se budete stávat čistějšími. Většina planet čtvrtého rozměru má velká množství vody. Vaše planeta je vlastně dost jedinečná, když má tolik vody v realitě třetí hustoty. Vaše planeta je též vědomí, kterého jste součástí. Žijete v symbióze a odrážíte jeden druhého ve svých vlastních transformacích. Vaše planeta tedy také vidí svou potřebu vody. I když to vypadá tak, že vytváříte tuhle hroznou drůu v ozónové vrstvě, ve skutečnosti pomáháte planetě rozpouštět ledovce, aby získala vodu, kterou potřebuje. (Bylo prokázáno, že na ztenčování ozónové vrstvy nemá ani tolik vliv technologie jako jistě řasy žijící v oceánech. Ať je to tak nebo tak, všechno má svůj hlubší smysl, včetně ozónových děr. Viz také značně kontroverznější článek Slunce říká DOST!, pozn. PP.) Takže opět - všechno je propojené. Vaše planeta také udělá, co je třeba, aby získala vodu, kterou potřebuje.

S vodou přichází detoxifikace (odstraňování zplodin, čili toxinů). Mnozí z vás už provádějí nějaký detoxifikační program. Můžeme jen říct, že projít nějakým druhem detoxifikačního programu je pro vás velmi prospěšné, ať už jde o očistu střev, pití jen ovocných šťáv, půst, specifické diety, je to na vás, co je pro vás vhodné. V dlouhodobějším pohledu je to pro vaše těla a elektrický systém obrovská podpora, protože v něm bude méně rušení. Na toxiny se můžeme dívat jako na elektrickou interferenci (rušení).

Příznaky vzestupu našich vibrací (Ivana Sedláčková – O naší duši)

- Pocit, jako kdybyste byli v papiňáku, nebo v intenzivním energetickém poli; pocit stresu. Pamatujte, že si zvykáte na vyšší vibrace a nakonec si zvyknete. Na povrch jsou také vytlačovány staré matrice, vzorce chování a systémy přesvědčení. Uvnitř vás se toho děje moc!
- Pocit dezorientace, najednou nevíte, kde jste, ztráta orientačního smyslu. Již se nenacházíte ve 3D, neboť jste již odešli, nebo jste v procesu odchodu do vyšších realit.

- Zvláštní bolesti v některé z částí vašeho těla. Čistíte si a uvolňujete energetické bloky energie vibrující ve 3D, zatímco již vibrujete ve vyšší dimenzi.

- V noci se budíte mezi 2 a 4. hodinou. Pak znovu usnete a znovu se probudíte v 5 hodin. Během vašeho snění se děje mnohé. Nelze tam pobývat souvisle dlouho, a proto potřebujete přestávku. Je to také hodina „čištění a uvolňování“.

- Ztráta paměti. Obtížné si vybavujete slova. Velká četnost ztráty krátkodobé paměti a i svou minulost si vybavujete velmi vágně. Jste ve více jak jedné dimenzi v jednom čase a když jdete vpřed i vzad jakou součást prostupu (zažíváte „rozpojení“). Vaše část je také částí Starého a to Staré je již navždy pryč. Setrvání v přítomnosti je způsobem Nového světa.

- „Slyšiny“ a „vidiny“. Při prostupu zažíváte různé dimenze, což je odvislé od toho, jak jste citliví a jak jste naladěni.

- Ztráta identity. Snažíte se dostat do vašeho Starého Já, ale to už tam není. Možná se na sebe díváte do zrcadla a nevíte, kdo jste. Již jste očistili většinu vašich starých vzorců a nyní ztělesňujete více světla a jednoduše řečeno, čistší božské já. Všechno je v řádu, jste OK.

- Pocit, že jste „mimo tělo“. Možná můžete cítit, jako kdyby někdo mluvil, ale vy to nejste. Naše těla jsou poslední, co lze chytit a nejsou na stejném místě, jako zbytek nás. Tento fenomén může také nastat, neboť je to náš přirozený obranný mechanismus přežití, když se ocitneme v akutním stresu, cítíme se traumatizováni či mimo kontrolu. Vaše tělo nyní prochází lecčím a možná v něm nechcete být. V jednom bodu mi průvodce vzestupem řekl, že to byl způsob ulehčení procesu přechodu a že jsem nepotřebovala zažít to, čím zrovna procházel mé tělo.

- Období hlubokého spánku. Odpočíváte od veškeré té aklimatizace a integrujete se, zatímco se také utváříte pro další fázi.

- Zvýšená citlivost na vaše okolí. Davy, zvuky, jídla, TV, jiné lidské hlasy a různé další podněty jsou téměř netolerovatelné. Snadno podléháte a stanete se lehce podráždění. Vyladujete se! Vězte, že toto brzy pomine.

- Závratě, ztráta rovnováhy, bolest v zádech a krku, zvonění v uších, „krupičnaté“ oči, rozmazané vidění (velmi časté), nespavost, srdeční palpitace a obtížné dýchání (také velmi obvyklé). Bolesti hlavy.

- Rozbrečí vás cokoli, ať již smutné, nebo úžasné věci.

- Nepamatujete si významy věcí. Když jsem zažívala intenzivní období přechodového období a byli jsme vrženi prostřednictvím jemných energií do vyšších realit, vzpomínám si, jak jsem se dívala na koš na odpadky a nevěla, k čemu to je. Musela jsem se spojit se svou pamětí „starého“ a sahnout hodně daleko. To, k čemu docházelo, bylo to, že jsem vibrovala v bodu, kde všechno udržuje pouze význam a identitu, kterou tomu dáme. Ve vyšších realitách je energie prostě jenom energií bez nějaké nálepky či významu. Vše je čerstvé a nové. Jakýsi Kurs v odvolávání zázraků, bez „pokoušení se“.

- Nemůžete si vzpomenout, co jste dělali, či s kým jste mluvili včera, občas dokonce ani na to, co jste dělali před hodinou. Ve vyšších dimenzích je realita právě v ten okamžik. Pokud něco nedržíme ve svém vědomí, prostě to přestane existovat. Nemáme žádné přílohy. Vytváříme si kolem sebe náš vlastní nový svět a to, co „nepodržíme“, přestává existovat. Vše je zcela nové, neboť začínáme zcela znovu, moment od momentu. Tento stav přichází a probíhá, ale je cvičením pro život ve vyšších dimenzích. Když nastává, může vzbuzovat trochu hrůzu.

- Necítíte, že byste měli něco dělat. Jste v období odpočinku, „restartu“. Vaše tělo ví, co potřebuje. Navíc když začnete dosahovat vyšších hladin, „dělání“ a „nucení věcí, aby se staly“ se stane zastaralé, neboť Nové energie podporují ženskost vroucnosti, přijímání, tvoření, péče o sebe a vyživování. Požádejte Univerzum, aby vám „přineslo“ to, co chcete, zatímco vy se budete radovat a užívat si!

- Ztráta touhy po jídle. Vaše tělo se připravuje na nový, vyšší stav bytí. Přínejmenším vaše část již nechce být více ve Starém.

- Náhlé vymizení přátel, aktivit, zvyků, profesí a bydlišť. Vytvářejte se až za to, čím jste bývali a tihle lidé a prostředí již nevyhovují vašim vibracím. Noví příjdou již brzy a bude to ta-a-ak dobré!

- Již absolutně nemůžete vykonávat některé aktivity. Když se pokusíte dělat svou obvyklou rutinu a aktivity, cítíte se příšerně. Stejně jako předcházející.

- Dny extrémního vyčerpání. Vaše tělo ztrácí hustotu a prochází intenzivní restrukturalizací.

- Potřeba velmi často jíst kombinovaná s něčím, co vypadá jako záchvaty nízké hladiny cukru v krvi. Nárůst váhy (zejména v oblasti břicha). Touha po proteinu. Pro proces vzestupu potřebujete enormní množství paliva. Nárůst váhy společně s nemožností ji shodit, ať děláte cokoli, je jedním z nejvíce typických prožitků. Věřte tomu, že vaše tělo ví, co dělá.

- *Emoce vám lítají nahoru a dolů; pláč. Naše emoce jsou otvorem pro uvolnění a uvolňujeme toho mnoho.*
- *Chcete jít Domů, jako kdyby všemu byl KONEC a vy jste sem již vůbec nepatřili. Vracíme se ke Zdroji. Všem JE skutečně konec. (Ale mnoho z nás zůstává, aby si vyzkoušeli tvoření Nového Světa). Také naše staré plány pro příchod byly zavrženy.*
- *Pocit, že zešílíte, či se u vás rozvinula nějaká psychická nemoc. Rychle zažíváte několik dimenzí a velké otevírání se. Nyní je vám již většina přístupna. Zatím jen nejste zvyklí to používat. Vaše vědomí bylo posunuto výše a vaše bariéry jsou pryč. To pomine a nakonec se tam budete cítit Doma jako nikdy předtím, neboť Doma jste nyní zde.*
- *Deprese. Vnější svět možná není v souladu s vaším Novým, výše vibrujícím já. Příliš dobře se tam necítíte. Uvolňujete také nižší, temnější energie a díváte se skrze ně. Vydržte to!*
- *Živé, ostré a někdy násilné sny. Uvolňujete mnoho, mnoho životů s nižší vibrační energií. Mnozí nyní hlásí, že zažívají úžasné sny. Vaše snění se nakonec zlepší a budete si to zase užívat. Někteří zažíváte toto uvolňování i když jste bděli. Má matka to jednoho dne komentovala, že uvěřila tomu, že mám noční můry za bílého dne.*
- *Noční pocení a návaly horka. Vaše tělo se „přehřívá“ a spaluje zbytky.*
- *Vaše plány se najednou v půli mění a jdou zcela jiným směrem. Vaše duše vyrovnává vaši energii. Obvykle se cítíte v tomto novém směru SKVĚLE, neboť vaše duše toho ví více, než vy! Narušuje to vaše „rutinní“ volby a vibraci*

Přetiskujeme z internetu vyňaté příspěvky z internetu. Mám je okomentovat proto, že je všeobecně známý můj rezervovaný postoj k channelingu (viz 1. ukázka). Jeho kvalita je podle mne značně odvislá od duchovní kvality vizionáře, neboť podle ní se napojuje do příslušné úrovně. Dále je závislá na intelektuální úrovni, neboť ta umožňuje kvalitní interpretaci „viděného či slyšeného“. Na rozladěných houslích není možné interpretovat skutečně slyšeného Paganiniho! Oba tyto příspěvky se mi jeví jako docela dobré. Mnohé z toho, co je tam popisováno, sám pozoruji na sobě nebo v okolí. Když jsem je předčítal na Panorámě, většina přítomných popisované podivné příznaky na sobě rovněž pozorovala. Pokusím se je „přetlumočit“ zkoncentrovaně a jasně.

1. Pocit pobytu v papíňáku nebo elektrickém poli na sobě nepozoruji. Spíše bych jej viděl jako vliv davu „brouků spěchalíků“ okolo.
2. Pocit ztráty orientačního smyslu. To, ano, v mládí jsem se orientoval lépe, ale nedovedu vyloučit vliv stárnutí.
3. Zvláštní bolesti v některé části vašeho těla. To ano, v břiše, svalech, na kůži. Byl jsem z toho nešťastný, zda se nejedná o nemoc, a všechno se vyloučilo. Mám dojem, že se tak ozývají zaneseniny a že je třeba je vyčistit. Proto výrazně pomáhají očistné hladovky, po kterých jsem úplně omlazen.
4. V noci se skutečně budím mezi 2. a 4. hodinou a pak usnu. Nikdy to nebylo.
5. Obtížné vybavování některých neaktuálních slov pozoruji a přičítal jsem jej stárnutí. Naprosto přesné je vzpomínání na minulost, kdy se mi zdá, že to snad ani není pravda a že se mi život jen zdá. To je naprosto nový jev, jakoby vzdálení prožitého.
6. Slyšiny a vidiny skutečně občas zachycuji.
7. Ztrátu identity v tom, že se jakoby přestavuji v novou osobnost.
8. Pocit, že jsem mimo tělo. Občas neplánovitě jsem zažil.
9. Zvýšená citlivost na okolí, davy, zvuky jsem začal nesnášet. Unikám do přírody.
10. Závratě, ztráta rovnováhy, bolest v krku, zvonění v uších. Ano, ve slabé formě také pozoruji. Rozmazané vidění, nespavost, bušení srdce také pozoruji.
11. Rozbrečí vás cokoliv. Zvýšená citovost ano.
12. Ztráta touhy po jídle. To u mne ne, ale daleko snížená potřeba jídla ano.
13. Náhlé vymizení přátel, zvyků, aktivit. Ano, pozoruji. Náhle si nemáme co říci zejména s konzumisty.
14. Dny extrémního vyčerpání - ano s tím, že mám únavu a nevím z čeho.
15. Chci skutečně jít „DOMŮ“, snížená chuť k životu za podmínek současných vztahů lidí navzájem a k přírodě. Silně mi lezou na nervy ty davy tržních podvraťáků. Až fyzické nevolno z manažerů a podnikatelů.

Vyjmenoval jsem i mnou pozorované jevy. Některé jsou zneklidňující a uklidňování St. Germane neberu. Bylo by to moc snadné a já jsem v životě nic snadného nezažil. Spíše bych to hodnotil tak, že výše uvedené jevy varují jemnější a citlivé lidi, aby hledali cestu k odstranění jevů způsobem života a myšlením. Když to dokáží, boží mlýny je nesemelou. Kdo žije tak, že hlavně že mu chutná a všechny problémy „dává koňovi“, protože má větší hlavu, na tento způsob myšlení ve velmi krátké době dojede! Propuknou nové choroby, bibličinou „nové mory“, nebo davová šílenství typu nacizmu, islamizmu, komunizmu, a ty současný z Řádu zvrhlý svět zničí. Zůstanou mírní, dobrosrdeční, neagresivní, nectížadostiví a ti vytvoří novou civilizaci. J. Staněk

Po přečtení výše popsaného mi nedá se také nevyjádřit. Můj osobní pocit z channelingu je ten, že to je metoda, kterou se propojují citliví lidé do astrálních, většinou však nižších astrálních, rovin. Propojení do duchovních rovin bych už nenazýval channelingem, ale **vědomou duchovní komunikací**, a to je podstatný rozdíl!

Neznamená to ovšem, že některá sdělení pomocí channelingu nemůžou být také dobrá. V každém případě zde platí to, co píše dr. Staněk, k čemuž bych dodal „odtud potud“ (v rámci možností astrálních rovin), a to znamená, že nic tak extra přínosného zde nikdy nenajdeme. Zkuste si ještě jednou přečíst první příspěvek. Máte opravdu pocit, že je v něm něco mimořádného? Já tedy ne. Je to sice svým způsobem zajímavé, ale nic nového ani přínosného mi článek nedal.

Pokud se týká slova „channeling“, mám proti němu silnou averzi, které se mi dostalo díky jedné paní – channelistce, která nám do Agape postupně nanosila desítky anglicky psaných časopisů a knih a přímo nás nutila, abychom si to prostudovali a „přestali psát ty naše bláboly a konečně už dostali rozum“. (Mimořádně vztekla byla z některých článků v Občasníku i knih dr. Staňka. Také si nechala nakreslit „Osobní analýzu jemnohmotných těl“, se kterou pak absolutně nesouhlasila, neboť se považovala za lepší „o několik tříd“.)

Z naprosté většiny však v jejich knihách i časopisech byly zprávy od Plejádánů, vesmírných flotil ap. Vždy po přečtení několika stran jsem začal téměř zuřit a asi po třetím pokusu jsem to vzdal. Od té doby jsem na slovo „channeling“ doslova alergický.

Co se týká druhého příspěvku o příznacích vzestupu vibrací, já je takto nevnímám. Buď se tedy u mě vibrace nezvyšují, nebo mám tak silnou ztrátu vnímavosti, že nic popsaného v takové míře nepocítuji. Já si dokonce myslím, že kdybych si s paní Ivanou promluvil, určitě bychom dospěli k rozumnějšímu vysvětlení jejich potíží, které mohou např. vyplývat z jejího neurovaného života, trvalého stresu a třeba i nevyvážené stravy a nemuselo by se to svalovat na vzestup vibrací. I když obecně „vzestup vibrací“ je neodiskutovatelný.

Jediné co já k postupnému zvyšování vibrací silně vnímám, je **neskutečné zrychlování času**, ale to zde vůbec zaznamenáno není....
A. Červený

Z naší práce

• Milé Agape, tak toto Vám musím napísat. Dnes som bola na kontrole a všetky výsledky mám výborné. No pred tromi týždňami som ich mala zlé. Dokonca aj histológia je teraz negatívna, a to sa všetci tvárili veľmi vážne predtým ako som bola v nemocnici. Krvácala som 6 týždňov a nič nezaberalo, tak som musela ísť na tzv. kyretáž, a zoderali vzorku z maternice. Moja mama zomrela na rakovinu mater. v mojom veku, tak napadlo ma všeličo. Ale ako som si pomohla? 3x som sa nastavila na obrázky. Musím však ešte pripísať, že môj švagor sa pomocou obrázkou a žiaričov vyliečil z rakoviny kostí. Skláňam hlavu. Keď som spoužívala obrázky, takmer ihneď som cítila horúco okolo krížov a driekovej oblasti. Bolo to veľm príjemné, dokonca sa mi chcelo aj spať. Skúšala som to aj pred pár dňami a už to „nešlo“. Myslela som si že robím chybu, no vôbec ma nenapadlo že je to v poriadku. Som šťastná. Čo sa týka tej hormonálnej poruchy, ja som prestala kojtiť a vraj sa to stáva že sa telo nevie spamatať... Ale v každom prípade ste mali pravdu s tým dievčaťom pre všetko. Stiskam Vás. Eva L.

• Vážení priatelia, využívám této příležitosti k poděkování za zasláný léčivý obrázek pro našeho kocoura, o který jsem Vás před časem žádala. Kocour je již zcela bez zdravotních problémů. Lehával u něj po nějakou dobu dobrovolně, když ale problémy odezněly, odešel si lehnout jinam a už se k němu nevracel. Nedávno opět na toto místo zavítal, což mne trochu překvapilo. Brzy jsem však zjistila, že má ve střevech tasemnici. Jakmile jsme tasemnici zlikvidovali (práškem na odčervení) a on byl tudíž zase bez problémů, odešel opět jinam.

S jeho zdravotními problémy jsme se trápili hodně dlouho, než jsem Vás o obrázek požádala, a tak si ani neumíte představit, jakou máme radost, že je kocour zase v pořádku. A tak ještě jednou, děkuji za pomoc. S pozdravem Věra K.

• Z dopisu: *Vážený pane doktore, rozhodl jsem se napsat Vám poté, co na doporučení svých známých jsem si přečetl několik Vašich publikací, zejména knihu „Duchovní vývoj lidstva“.*

Jelikož vnímám v knize některé formulace jako zavádějící a protože vydáváte stále další knihy, upozorňuji tímto na pochybení. Např. na str. 42 nebo 75 ve výše zmiňované knize se mluví o státech bývalé RVHP jako o „ateistických“ státech. To je evidentně lež, protože stát, v němž všichni duchovní všech registrovaných církví jsou ze zákona státními zaměstnanci, nemůže být označen za ateistický. Naopak duchovní tu jsou preferováni proti např. stavu v západní Evropě tím, že mají zákonem zaručený pevný plat podle tarifních tabulek, kdežto jinde jsou často odkázáni jen na to, co dostanou přímo od věřících. Ve všech státech bývalé RVHP byla a dosud je ústavami zajištěna svoboda svědomí a vyznání a rovnoprávnost všech církví, byť tato rovnoprávnost je někdy jen na papíře vzhledem k počtu věřících té či oné církve a charakteru bohoslužeb, příp. náboženských příkazů. Jediný stát na světě, který může být právem označen za ateistický, jsou USA, protože tam žádná církev nemá nárok na žádné finanční prostředky ze státní pokladny a všechny církve si musí opatřit sponzory, mají-li jejich představitelé z něčeho žít.

Pídil jsem se ve vašich knihách po motivu představy o „ateističnosti“ např. našeho státu do r. 1989. A dopátral jsem se toho opět ve výše zmiňované knize na str. 75-78. Na rozdíl od religionistiky jako vědy, která považuje ateismus, ateisty za popírání existence jakéhokoliv boha, odmítání vzdávat komukoliv či čemukoliv božskou úctu, je vaše pojetí takové, že za ateismus považujete i uctívání nepravého Boha, resp. Ideálů dle vás božskou úctu nezasluhujících. Nejlépe to vyjadřuje formulace na str. 75: „Není boha kromě LIDA!“, byť míněna ironicky.

Toto pojetí vyžaduje, abych Vám napsal, protože si myslím, že jde o pojetí nedomyšlené. Ani já nesouhlasím s kulty např. satana, démonů nebo různých fetišů, tedy s jakýmsi náhražkami Boha nedůstojnými ideály. V knize „Člověk jako víceúrovňová bytost“ rozvádíte vlastní pojetí úcty k Bohu a výslovně říkáte, že se liší, podle mne dost podstatně, od tradičního pojetí křesťanského. Uvažovali jste však o tom, co by na toto pojetí řekli představitelé např. římskokatolické církve, takový kardinál Ratzinger, dnes papež, nebo Hans Küng? Určitě by je označili za blud!

A jsme doma. Pozorný čtenář se musí zeptat, kdo je kompetentní určit, jaká je „pravá víra“ a co je „víra nepravá“ typu „není boha kromě LIDA“. Protože když to určují dva lidé, nutně se v něčem názorově rozcházejí, a když to určuje několik desítek představitelů různých církví, nemohou se shodnout. Samozřejmě každý hájí tu svou pravou víru, že je „pravá“, ty ostatní jsou „nepravé“ a každý tvrdí, že „moje církev je mezi všemi církvemi ta nejvíce pravověrnější“. Pokud postupujeme tak, jako MVDr. Staněk na str. 75 jmenované publikace, tak musíme říci, že všichni kromě mne a mé církve jsou „ateisté“, protože vzdávají božskou úctu nepravým ideálům. Ba dokonce, respektujeme-li obsah str. 84 citované knihy, hlavně druhého příkázání „Nezobrazíš si Boha...“, bychom za „ateisty“ měli označit i pracovníky Agape, protože máte v pracovně p. Brzobohatě obraz Ježíše.

Závěr: Kdo skutečně přemýšlí nad obsahem Vašich publikací, musí dřív či později dojít k závěru, že v něčem se mýlíte. Já vám popisuji, k čemu jsem došel já sám. Mohl bych se ještě rozepisovat o řadě dalších formulací, ale soustředil jsem se na to hlavní. Prosím, abyste to laskavě vzali na vědomí. S pozdravem Vladimír Š., Brno

Odpověď: Vážený pane Š., nevím, kde jste žil, když považujete stát s ústavně zakotveným ateizmem ve formě vedoucí úlohy programově ateistické strany za stát se svobodou svědomí. Kdo se označil za věřícího, nesměl studovat. Všichni učitelé byli pozváni k prověrce. Kdo se prohlásil za věřícího, byl ze školství vyloučen. Biskupové byli internováni, úspěšnější kněží zbaveni souhlasu. Placeni byli proto, aby byla kontrola a že to byl nejlevnější způsob ochrany památek. Šokuje mne, že můžete nepřečíst v novinách statistiky, že u nás se za věřící označuje 30% obyvatel, v dle Vás ateistických USA 95%. V těch údajně ateistických USA jste nikdy nemohl být, jinak byste nemohl napsat takový nesmysl. Šokuje mne, že jste ve všech státech RVHP našel svobodu svědomí a vyznání a rovnoprávnost všech církví. S tím se nedá polemizovat.

Dopídil jste se v mých knihách kořen mé nesprávné představy o ateističnosti našeho státu do r. 89 a našel jste, že zde bylo uctívání nepravého Boha LIDA. Pochopil jste dokonce, že to myslím ironicky, ono tehdy platilo: Není boha kromě LIDA! A onen bůh dokonce mluvil do ouška prvnímu tajemníkovi KSČ, takže jeho rozhodnutí byla vlastně boží. A našel jste v tom, že to je škatulkování na pravé a nepravé bohy, tudíž právě diskriminace svobody vyznání ode mne. Má to být nedomyšlené. Možná. Mají-li se ale dva bavit, musí mít shodné

pojmy. U mne všude nacházíte jako pojem Bůh Podstatu světa nebo jeho a člověka Stvořitele. Tudiž vše, co je za boha označeno a není světa původcem, není skutečným Bohem, považujeme-li tento svět za reálný! Tedy také bůh LID prvního tajemníka strany není Bohem v tom smyslu slova a je tedy za Boha vydáván, neboli falešný Bůh. Také vykfikované heslo: „Hašek je bůh“ (po vítězství našich hokejistů na ZOH) může být vnímáno pouze jako sranda.

Kde jste však takového Boha Stvořitele našel v minulém režimu, kde se žáci učili, že člověk vznikl jen tak, že se samy od sebe molekuly v pramoci poskládaly v život? Píšete, že moje názory se dost liší od křesťanského. Vůbec si to nemyslím a svědčí to o tom, že jste tu variabilitu a různou hloubku křesťanských směrů asi moc nenačetl. Ale to není Vaše vina, ale vůči náboženství nenávistné atmosféry ve společnosti. Opírá se ovšem z části oprávněně o chyby jednostranných fanatiků. A nyní co je pravá víra podle mne. To, co stojí na zásadě, že v tomto světě se nestane nic bez následků, bez karmy, neboť jeho „vlastník“ jej ovládá do posledního atomu. A na druhé zásadě, že život každého člověka i světa jako celku má smysl, vložený mu jeho Tvůrcem. Bez tvůrce není smysl díla. Z náhod nelze smysl složit. To ostatní povídání už je jenom odvozenina, úměrná hloubce poznání jejího autora. Tedy také všechna vyznání, od islámu po budhismus, jsou variantami téhož, pouze různě hlubokými. Protože Vaše vzdávání úcty nějakým ideálům, zřejmě komunizmu, není vzdáváním úcty Tvůrci a Podstatě světa, ani nalezením přetrvávajícího smyslu lidského života, nemůže být toto jakoukoliv variantou pravé víry. Člověkem vymyšlené ideje mají takovou tvůrčí sílu ve vztahu k reálnému světu, asi jako Hašek, takže nemohou být Bohem. Jsou tedy pseudovírou, vírou ve výtvořitelství lidského myšlení, nepravou vírou. O nejcirkevnatosti mých názorů nemůže být řeč, protože jednoznačně respektují všechny typy vyznání, opírající se o objektivního Stvořitele. O nejcirkevnatost se hádají jen hodnostáři jednotlivých církví, zejména ti s „pomalejším myšlením“, nikoliv duchovní lidé.

Váš dopis ale nezatrucují. Svědčí o tom, že jste byl smyšlením naivním komunistou, který usiloval o to, aby se život člověka na Zemi zlepšil. Tato myšlenka ovšem nepochází od nositelů vědeckého světového názoru, ale od prvních křesťanů. Ti 19 století čekali, že jim Bůh přijde obnovit ráj na Zemi udělat. Chybné myšlenky, že Bůh je na pramáci a člověk na to, aby mu pochleboval, zneužili satanisté a řekli davu, že žádný není, když jim ten ráj neudělal a že ráj na Zemi, neboli komunizmus je možný postavil bez Boha Stvořitele a proti němu. Vznikl vědecký komunizmus neboli ateizmus, který jako metodu dosažení cíle vzal násilí. Znáte zajisté tezi, že za zlořády na Zemi nemůže člověk, protože všichni jsou hodní, ale výrobní vztahy neboli majetek. Tak jej odstranili a čekali, že vypukne ráj. Kdepak, projevila se podstata zla, která je v člověku. V plném rozvinutí v Albánii a Kambodži. Nikdo tam nic neměl a všechna náboženství byla zakázána zákonem. Zůstalo jen násilí a vraždění, jakému není v dějinách pamětník. A tak se tím vyjevilo, že pravdu měl Masaryk, když říkal, že jen lepší člověk může vytvořit lepší společnost a že socializmus je věc mravní. Tedy nejprve je nutná náprava ducha člověka a zevní věci se následně upraví samospádem.

A jsme u kořene věci. Nejprve je při úsilí o lepší společnost nutné definovat odpovědnost před Stvořitelem, definovat smysl života, a pak odvozovat to ostatní na základě poznání zákonů stvoření, i formou pokus-omyl. Jestliže tedy má nastat vývoj k lepšímu, musí být duchovně zcela poražen a zesměšněn ateizmus jako názor, který je v rozporu se zdravým rozumem. Tj. tvrzení z učebnic, že svět i člověk vznikl bez příčiny, je náhodou a nemá jiný smysl než živočišné přežívání ze dne na den. A to je, oč tu běží. Vy sám si odpovězte, jak to, že jste tady, jaká smysl má Vaše existence poté, co tělo zemře a zeměkoule se odpaří. Když to víte, napište nám to. Bude to zajímavé i ostatní. Dokud přesvědčivě nezodpovíte tyto otázky, jsme my ostatní „tmáři“ odkázáni na zjevení mimořádných lidí a na zkušenosti ze stavu rozšířeného vědomí mnohých, i mých. To, že zatím jsou naše odpovědi často nedokonalé, víme. Chceme se dokonalejším přiblížit. A k dokonalejší společnosti přes lepšího člověka a za pomoci Stvořitele, ne proti němu. K tomu potřebujeme skutečnou svobodu smýšlení, ne tu socialistickou. A čas. Vám přeji to Vaše hledání, a také ve svobodě. Ne v takové, kterou instalovala „svatá“ inkvizice nebo tu, kterou jste si chválil. Typu : Kam zmizel Kotas, který měl posledně dotaz? J. Staněk

A co na to pan Vladimír?: *Glubokouvažajemyj gospodin doktor Iosif Vissarionovič, Vaše odpověď je psána stylem nápadně připomínajícím vyjadřování komunistických kádrováků např. z čístek v r. 1970. Mistry mě ironizujete a pokládáte mi názory, které jsem nevysslovil, aniž více víte. Tato skutečnost mě přivedla k formulaci násloví tohoto dopisu, neboť z Vaší stylizace je zřejmé, kdo byl Vaším hlavním duchovním vůdcem a učitelem, s nímž máte společné osobní jméno a čtyři písmena příjmení. Mimochodem, i závěr Vašeho dopisu je psán čistě stalinským stylem, totiž bez pozdravu a se zakončením pouhým příjmením.*

K samému obsahu dopisu jen stručně: píšete „o koze“, zatímco já „o voze“. Hájíte-li svoje pojetí pojmu „ateistický stát“, pletete si pojmy, protože stát je jiný pojem než národ. V knize „Duchovní vývoj lidstva“ i v jiných knihách používáte označení „ateistický stát“, ač máte na mysli „ateistický národ“ a vyjádřil jste se nepřesně. Svými formulacemi jste mi potvrdil platnost přísloví „Pro pravdu se lidé rádi hněvají“ a poznatku, že člověk stvořil Boha, nikoli Bůh stvořil člověka (minim tím tradičních nekonečně mnoho interpretací, co je to Bůh, nikoli skutečného Stvořitele světa jako celku). Rozhodně dosavadní všechny interpretace mají do sebe jen zlomek pravdy, jsou zaneseny zkraslenými obrazy z fantazie dřívějších lidí - autorů náboženských knih a je třeba tyto obrazy brát jako krásnou beletrii, nikoli jako nevývratnou pravdu, protože jsou v tom vnitřní rozpory. Budeme-li se však navzájem kádrovat a podsouvat partnerovi v dialogu to, co neřekl, ke skutečné pravdě nedospějeme... Vladimír Š.

Jelikož pan Vladimír v dopise nepomluvil jen p. Staňka, ale i p. Brzobohatou a celé Agape (oba dopisy jsou trochu zkrácené), vzvedla se ve mně vlna nesouhlasu a málem jsem si sedl k počítači a napsal mu dopis, ve kterém bych se svých kolegů velmi silně zastal. Říkal jsem si, jak někdo může být tak arogantní a jak může být přesvědčen o své pravdě, když navíc ani nerozezná Boha od Ježíše Krista! (viz předposlední odstavec p. Vladimíra v jeho prvním dopise).

Když jsem si to však nechal několik dní v hlavě uležet, přišel jsem na to, že psát další dopis by bylo jen přilévání oleje do ohně. Navíc jsem si uvědomil, že p. Vladimír je vlastně chudák a vůbec to nemyslím ironicky. Myslím to tak, že by si i pan Vladimír zasloužil trochu soucitu i lásky, protože toto zřejmě velmi postrádá. Nemusím být školeným psychologem, aby mně bylo jasné, že veškeré jeho výlevy jsou jen projevem nedostatku vlastního docenění a hlavně nedostatku lásky. Jeho život nebude zřejmě vůbec jednoduchý - žádní přátelé, žádná láska ani dávaná, ani dostávaná a osamělý život nespokojeného „kverulanta“ je něco, co se nutně musí podepsat na jeho psychice.

Je mi také jasné, že nejsme jediní, komu p. Vladimír píše své opravy a komu tak nevybíravě nadává. Řekl bych, že už musí mít velkou sbírku podobných dopisů i odpovědí, které ho však nikdy neuspokojí (jeho by totiž uspokojila pouze odpověď typu: „Ano pane Š., děkuji za Váš přínosný dopis, jakmile to bude možné, hned to ve svých knihách opravím.“).

Jenže p. Vladimír si neuvědomuje jednu podstatnou věc: jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá. Pokud tedy bude neustále a na všechny strany „plivat“, opravdové lásky a tím i toužebného klidu se mu nikdy nedostane. Je mi ho opravdu líto, a kdybych se při uvedení celého

jeho jména i adresy nebál, že se bude s námi soudit za to, že jsme zveřejnili něco, s čím nedal souhlas, požádal bych Vás, abyste mu každý alespoň kousíček lásky zaslal. Třeba by pocítil něco krásného, něco, s čím se za celý život nesetkal a třeba by ho to alespoň trošičku pozměnilo k lepšímu. A. Červený

Seznámit se chtějí

• Nechtěl by se někdo z příznivců Agape z Ostravy nebo ostravského kraje seznámit s 28 letou maminkou? Může to být muž, žena, dítě či stařec. Ráda si popovídám s kýmkoliv. Jana H. e-mail: jana.pospisi@setnam.cz

Nabídka nových knih

Když jsme na konci roku 2003 přišli s nápadem vydávat Občasník, jedním z popudů bylo i to, že Vám tímto způsobem můžeme nabídnout věci, za kterými si sami stojíme. V případě, že to jsou např. knihy z našeho vydavatelství, tak trochu i očekáváme, že si je čtenáři objednájí. Sami tak získají hodnotnou knihu za nízkou cenu a nám tím pomůžou získat rychleji zpět alespoň část peněz, kterou jsme vložili do nákladů a mohli tak dál uvažovat o vydání knihy další.

Navíc bychom do budoucna raději prodávali knihy přímo z Agape, protože distributoři si dnes berou rabat více než 50% z maloobchodní ceny knihy, čímž se kniha při prodeji z knihkupectví neúměrně prodražuje. Sami vidíte, že ceny knih z Agape jsou o poznání nižší než knihy obdobného rozsahu z pultu knihkupectví. Abychom mohli i v knihkupectví držet relativně nízkou cenu, do distribuce dáváme knihy v podstatě za cenu výrobní. A toto bychom chtěli změnit, protože Agape je mimo jiné inakladatelství - vydavatelství a tedy i naše forma obživy, bez které bychom také mohli jako Agape zcela skončit.

Jenže to bez Vás, milí čtenáři, nepůjde! Nikdy předtím jsme Vám to takto přímo nesdělili, neboť jsme očekávali, že to sami pochopíte, ale nyní jsme nuceni přistoupit k tomu, že Vás takto oslovujeme přímo. Vede nás totiž k tomu dosavadní zkušenost.

Pro bližší pochopení uvedu pár příkladů. Každý rok je asi 500 předplatitelů Občasníku, takže si sami můžete z následujícího udělat odrazek, jaké procento z Vás vždy na nějakou z nabídek zareaguje:

• Když jsme propagovali ekologické prací a čistící prostředky české firmy Missiva, dočkali jsme se pouze toho, že se nám doneslo, jak si hodně čtenářů zcela neprávem myslelo, že jsme to dělali jen proto, že nám za to Missiva zaplatila. Přesné číslo nevím, neboť jsme ve článku odkazovali přímo na firmu, ale víme max. o 10 lidech, kteří na naši ekologickou výzvu zareagovali a přípravky si obstarali. Nechci ale křivdit ostatním, kteří pochopili vážnost situace a s Missivou začali spolupracovat, aniž bychom se o tom doslechli. Bohužel si stejně myslím, že takových bylo tolik, že bych je mohl spočítat jen na prstech rukou.

• O mých vlastních cestovatelských knihách jsem si bláhově myslel, že Vás nejen obohatí o poznání z cizích zemí, ale také i pobaví a příjemně volně chvíle. Nechal jsem se vždy zlákat dotazy lidí na přednáškách nebo v dopisech, kdy se mě opakovaně ptali: „A kdy už bude konečně knížka?“ nebo „Jé, to je škoda, že už nechcete o tom vydat knihu. Vždyť to se tak dobře čte!“

Abych byl přesnější, tak knihu „Indočinou na kole“ si koupilo asi 50 lidí a „Exotikou na kole“ 70 čtenářů z řad odběratelů Občasníku. Řekl jsem si, že taková témata asi duchovně laděné čtenáře nezajímají a smířil jsem se s tím. Sice knihy teď leží zaprášené někde ve skladu (knihkupci je už nevezmou, protože ti berou jen v omezeném množství právě vydané „novinky“) a je v nich utopena spousta peněz, které se pravděpodobně nikdy nevrátí, ale opravdu jsem se s tím srovnal. Mrzela mě však skutečnost, že vím o několika lidech, kteří mě svými dotazy k vydání knihy „vyhecovali“ a pak si ji nikdy nezakoupili. Teď již jen vím, že i kdybych podnikl v budoucnu sebezajímavější expedici, nikdo mě již nepřemluví, abych o ní vydal knihu.

• Nahrávky z přednášek dr. Staňka si vždy objedná a zakoupí 5 „stálých“ odběratelů plus 5-10 dalších z řad čtenářů Občasníku. V minulém - říjnovém čísle 2007 - jsem apeloval na skutečnost, že nahrávky z letní Sattvy Opočno jsou mimořádně zajímavé a přínosné a přímo jsem vyzval čtenáře Občasníku, aby si je určitě obstarali s tím, že rozhodně nebudou litovat. Odezva byla „velká“ - přihlásilo se navíc 25 lidí. Nu což, říkal jsem si, asi každý nemá MP3 přehrávač, nebo se jim cena za nahrávky zdá příliš vysoká, a Vás, čtenáře Občasníku, jsem opět nějak omluvil. Ale stejně mě mrzí, že nemohu dr. Staňkovi dát za přednášky žádný autorský honorář, který by si víc než kdokoliv jiný zasloužil, protože těch pár stovek zisku z nahrávek pohltí náklady na chod Agape.

• VHS nebo DVD nahrávky Evy Zemkové o reflexní terapii chodidel (opravdu úžasné) si přes nás zakoupilo 6 lidí, přímo od p. Evy navíc několik jedinců. To už šlo tak trochu mimo mé chápání - cožpak nikoho nebolí záda a nikdo s tím nechce nic dělat?

• Mírným šokem však pro mě skončila nabídka útlé brožurky B. Kočího „Přednášky na téma O duchovní léčbě“, kterou jsme zdarma rozdávali k poslednímu Občasníku v r. 2006. V něm jsem vyzval všechny čtenáře, aby si brožurku za směšnou cenu 30 Kč zakoupili navíc a rozšířili ji mezi své známé. Myslel jsem, že po 500 ks, které byly navíc, se jen zapráší. Opak byl pravdou. Na výzvu zareagovalo asi jen 40 lidí. Brožurka se nakonec prodala celkem rychle, ale bylo to hlavně díky internetu a několika aktivním jedincům (ne z řady našich čtenářů), kteří ji brali po několika desítkách. Přitom jsem slyšel ze všech stran slova chvály na B. Kočího. Každý byl z přednášek O duchovní léčbě vyloženě nadšený, ale šířit dál? „Ne, to po mně nechtějte“, jakobych slyšel od těch samých nadšených čtenářů.

Nyní Vám, vážení čtenáři, nabízíme dvě nové úžasné knihy, které by neměly nechat nikoho chladným. Jsou to témata, po kterých sami voláte a ceny jsou tak nízké, aby nikdo nemohl říci, že jsou pro něj nedostupné. Přirozeně tyto ceny jsou jen při prodeji z Agape, v knihkupectvích budou nepoměrně dražší.

Sám jsem teď zvědavý, zda Vás výše napsané osloví a zda jste se po přečtení předchozích řádků alespoň trochu sami před sebou nezastyděli. Pokud bude naše další „spolupráce“ stejná jako u předchozích nabídek, asi začnu přemýšlet o tom, že něco není v pořádku. Na druhé straně ale nechci, abyste tyto řádky pochopili jako nátlak z naší strany. Jak již zaznělo v krátkém úvodníku, jedněte pouze podle vlastního vycit'ování, a pokud tedy nebudete chtít, knihy si neobjednávejte. A. Červený

• **Karel Funk – PRŮVODCE ZDRAVÍM OD DĚTSTVÍ K DĚDSTVÍ (ba ještě dál)**

Váz., větší formát, 220 str., cena 149 Kč, ISBN 978-80-904019-0-7

Kniha, jejíž obsah vystihují i názvy jednotlivých kapitol – námátkou :

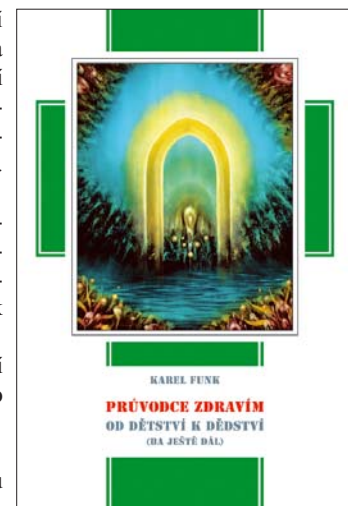
- Ohledy na nezrozené – Pozor! Nenarozený človíček naslouchá!
- Nadané děti a problematičtí rodiče a učitelé
- Co s očkováním?
- Léčivé postní období
- O emocích, nemocích a homeopatii
- Čisté emoce léčí nemoce – Morální prevence chorob
- Metoda „prošťastnění“ se ke zdraví
- Esoterní podstata spánku a snění – Tajemné dění při spánku
- Jsou mlhavé informace o elektrosmogu záměrem? – Lidstvo v bludišti vlnění
- Blahodárnost a bezbolestnost bezlepkové diety
- Naše společnost a etika umírání

je přátelským průvodcem, který podporuje samostatnost čtenářů vůči zachování či znovunabytí svého zdraví. Respektuje oficiální medicínu, ale považuje ji jen za část celkového poznání člověka a jeho zdraví. Nesměřuje proto k „jedině správné“ cestě, ale laskavě se čtenářem listuje k rozšíření jeho obzorů a snad i k hlubšímu zcitlivění jeho srdce, které pak může naslouchat bedlivěji i potřebám těla. Připomíná, že zdraví je mnohem širší záležitost, než člověk při běžném všedním životě domýšlí, a že každá činnost, není-li správně provozována, se pomalu ale jistě na zdraví podepisuje. Ukazuje, že zdraví je i odraz každodenního života v nás v tom nejširším slova smyslu.

Proto také skladba kapitol je tak pestrá, aby podnítila běžného člověka k úvaze, že nelze klást rovnítko mezi zdravím a pomyslnou zázračnou pilulku od oficiálně uznané kapacity v bílém plášti. Protože v jedné knize nelze postihnout všechny oblasti či náhledy, týkající se zdraví, je kniha spíše mozaikou do celku či ukázkami možných pohledů a samozřejmě konkrétních návodů. Pomoci lze však jen tomu, kdo opravdově touží po zdraví.

Kapitoly doprovázejí člověka chronologicky od jeho početí po poslední vydechnutí, od dětství k dědství. **Myslíme si, že toto je právě ta kniha, která tak dlouho na našem trhu chyběla, a po které volalo mnoho našich čtenářů.**

Karel Funk je autorem již 13 duchovně laděných knih, z nichž můžeme jmenovat např. „Od křiku v sobě k šepotu v chrámu (Sluneční kniha rozjímání)“ (1996), „Tři duše naboso (Jiné pohledy na svět)“ (2003) nebo „Odívání Sluncem (Esoterní průhledy do minulosti a budoucnosti Slovanstva)“, které jsme vydali v Agape v r. 1998. Duchovně laděný čtenář jej zná i z časopisu Phoenix, kde je pravidelným příspěvovatelem.

• **Bedřich Kočí – O DUCHOVNÍ LÉČBĚ**

Brož., A5, 160 str., cena 100 Kč, ISBN 978-80-904019-1-4

Bedřich Kočí (1869 – 1955)

Bedřich Kočí byl bezesporu jednou z našich největších duchovních osobností v 1. pol. 20. stol., a je s podivem, že jeho jméno i dílo dnes málem upadá v zapomnění. Jeho přednášky a duchovní spisy, které vydával i knižně, v mnohém předběhly svou dobu, a i dnes, po osmdesáti letech, jsou stále aktuální a v některých ohledech dokonce i nadčasové.

Kniha „**O duchovní léčbě**“ je první ucelenou publikací, kterou se nám podařilo vydat. (V loňském roce jsme vydali v malém nákladu Kočího „Přednášky na téma O duchovní léčbě“, které jsou jednou z kapitol této knihy.)

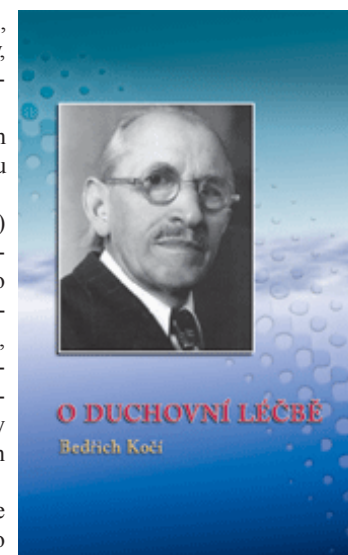
Kromě své hlavní vydavatelské (B. Kočí byl jedním z největších českých vydavatelů své doby) a přednáškové činnosti – z nichž většina je písemně dochována – se Bedřich Kočí věnoval i léčitelství, kde zaznamenal naprosto pozoruhodné úspěchy. Jeho výsledky byly tak fantastické, že to nikoho nenechávalo lhostejným. Lidé za ním přicházeli v obrovském počtu, aby je vyléčil snad ze všech neduhů, které existují. Jsou doloženy a dochovány lékařské zprávy, kdy B. Kočí navrátil slepým zrak, lidé upoutání na invalidní vozíky mohli po jeho zásahu chodit, i o jiných naprosto fantastických výsledcích. To vše prováděl B. Kočí zdarma a s takovou pokorou k Bohu, že by se od něj mohl inspirovat ne jeden léčitel. Jeho úspěchy však nemohli přenést přes srdce lékařů a vědců (přestože výsledky jeho duchovní léčby byly neodiskutovatelné), a tak byl Kočí za svého života neustále vystaven jejich útokům.

Svoje léčení nazýval duchovním, a právě tomuto je věnována tato publikace. Popisuje v ní, jak se dostal k duchovnímu léčení, proč jsou lidé nemocní, jaké jsou podle něj příčiny chorob aj. Naprosto unikátní je kapitola o víře, ve které vysvětluje vliv víry nejenom na život člověka, ale hlavně při léčení a následném uzdravování. Tato kapitola v originální verzi knihy není, zde je vložena jako upoutávka na Pavlovy rozpravy, ve kterých je součástí 1. dílu.

Kniha je tak výjimečná, že by si ji neměl nechat ujít žádný duchovně smýšlející člověk.

Od března roku 2008 se chystáme v Agape postupně vydávat 5 dílů „**Pavlových rozprav**“ ze souboru „**Práh mezi světy**“, které B. Kočí vydával pod pseudonymem Pavel. Celý soubor je obrovský – každý díl má 20 různých přednášek, z nichž naprostá většina osloví každého duchovně hledajícího člověka.

Jestliže se Vám díla B. Kočího líbí, již dnes si můžete „Pavlovy rozpravy“ objednat. Myslíme si, že jsme Vám již v předchozích číslech Občasníku osobnost B. Kočího představili natolik, že každý z Vás by již měl mít představu o tom, jakou osobností bezesporu byl a jak je jeho dílo i dnes stále aktuální, takže ti, kdo opravdu „vědí“, si je objednejí už nyní s několika měsíčním předstihem.

Nám to velmi pomůže, neboť počet zájemců ze strany čtenářů Občasníku o toto dílo mnohé napoví jak s knihou dále naložit. Každý díl však vydáme až po částečném navrácení peněz, které jsme do předchozího dílu vložili. Nejsme totiž natolik bohatí, abychom vložili půl milionu do celého vydání a pak jej horko těžko dostávali několik let zpět, stejně tak jako nemáme úložné prostory pro skladování většího počtu knih. První díl bude v březnu 2008 a cena by se měla pohybovat asi opět kolem 150 Kč. Když půjde vše dobře, každý další díl by měl následovat po 4 až 5 měsících.

Přednáška

Ve spolupráci s časopisem Phoenix pořádáme v sobotu 16. 2. 2008 **společné setkání čtenářů Phoenixu a Občasníku Agape**. Podobnou akci jsme plánovali již delší dobu, nyní k tomu přispělo i oficiální představení nové knihy Karla Funka „Průvodce zdravím od dětství k dědství“ spojené s autogramiádou autora (nabídka této knihy v Občasníku je s velkým předstihem).

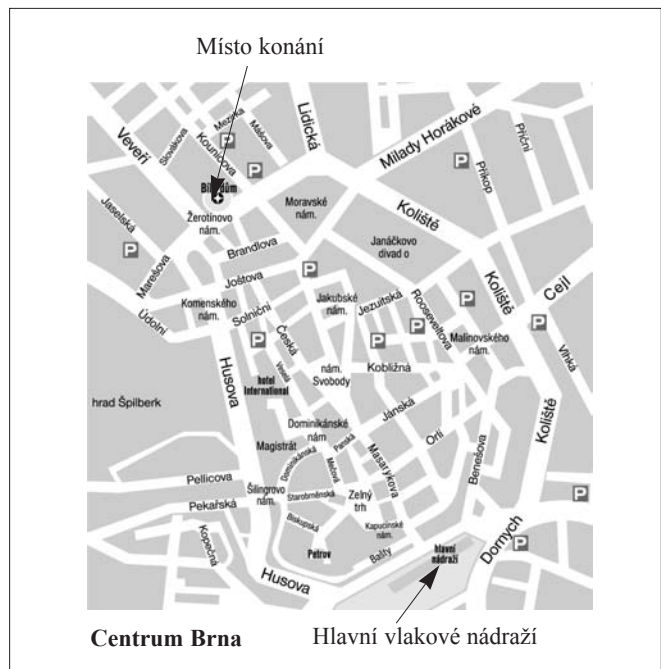
Na společné besedě stálých přispěvatelů Phoenixu i Občasníku přislíbili účast mimo Karla Funka a Josefa Staňka i Jana Brzobohatá, s ostatními dopisovateli Phoenixu se v době uzávěrky tohoto čísla ještě jednalo.

Všichni tito autoři budou mít prostor na to, aby Vám buď sami něco sdělili nebo jen odpověděli na Vaše dotazy. Kapacita sálu je 320 lidí, ale z dřívější zkušenosti víme, že se sem vejde lidí více, takže nikdo nemusí mít strach, že by přijel z daleka a do sálu se nedostal.

Na místě budou k prodeji knihy přítomných autorů i dvě nové knihy, které v tomto Občasníku nabízíme. Prosíme, aby ti, kteří budou mít v úmyslu přijet, si knihy zakoupili až na místě a nenechávali si je posílat předem. Sami tak ušetří na poštovním, nám zase čas spojený s balením a posíláním knih, navíc zde můžete získat do knihy autogram K. Funka.

Stejně tak prosíme ty z Brna, kteří budou mít zájem o některou z nově nabízených knih a na přednášku se nedostanou, aby si ji také nenechávali posílat, ale stávil se pro ni osobně do Agape. Úřední hodiny jsou každý lichý týden v pondělí 13 - 18 hod., úterý 12 - 17 hod. a čtvrtek 8 - 13 hod.

Akce měla být původně v Praze, z důvodu neúměrných nákladů spojených s pronájmem sálu odpovídající kapacity jsme byli nuceni setkání přesunout do Brna.

Místo konání: Kulturní středisko Bílý dům, sál Břetislava Bakaly, Žerotínovo nám. 6, Brno. Z hlavního vlakového nádraží je místo dostupné klidnou chůzí přes centrum města asi za 15 minut.

Doba konání: 16. 2. 2008, 13 – 17.00 hod.

Ze symbolického **vstupného 50 Kč** budou pouze hrazeny náklady spojené s pronájmem prostor.

Těšíme se společně s redakcí časopisu Phoenix na Vaši účast.

Nové nahrávky z přednášek

- **Relaxační víkend s dr. J. Staňkem – Panorama 10/2007**, MP3, celkový čas 11 hod 26 min, cena 350 Kč.

Obsah: Mimosmyslové zážitky a zjevení, Zdravotní aspekty transformace, Příznaky vzestupu našich vibrací, Historie a hledání smyslu života, Otázky a témata z publika.

Stálá nabídka všech nahrávek s dr. Staňkem ve formátu MP3 je umístěna i na našich webových stránkách. Pokud si budete chtít kteroukoliv z nich zakoupit, je to stále možné. Doba doručení je asi 14 dní od objednání, neboť nahrávky nejsou skladem, ale musíme je objednávat.

Pokyny pro předplatné Občasníku Agape pro rok 2008:

- Základní předplatné Občasníku Agape na rok 2008.....130 Kč

Současně Vám znovu nabízíme možnost zvýhodněných služeb, které získáte prostřednictvím níže uvedených předplatných. I když si naprostá většina z Vás toto „navýšení“ oproti běžnému předplatnému prostřednictvím slev v průběhu roku vybere, nám to výrazně pomůže tím, že se peníze sejdou naráz a lze tak jimi v rámci nakladatelství Agape disponovat.

- Předplatné Občasníku Agape na rok 2008330 Kč
a slevy na všechny knihy a přednášky Agape 30%
- Předplatné Občasníku Agape na rok 2008530 Kč
a slevy na všechny knihy a přednášky Agape 30% + slevy na analýzy
(„Osobní analýza jemnohmotných těl“, „Osobní energetické zářiče“, kresba partnerských vztahů) a kresby negativních zón 25%

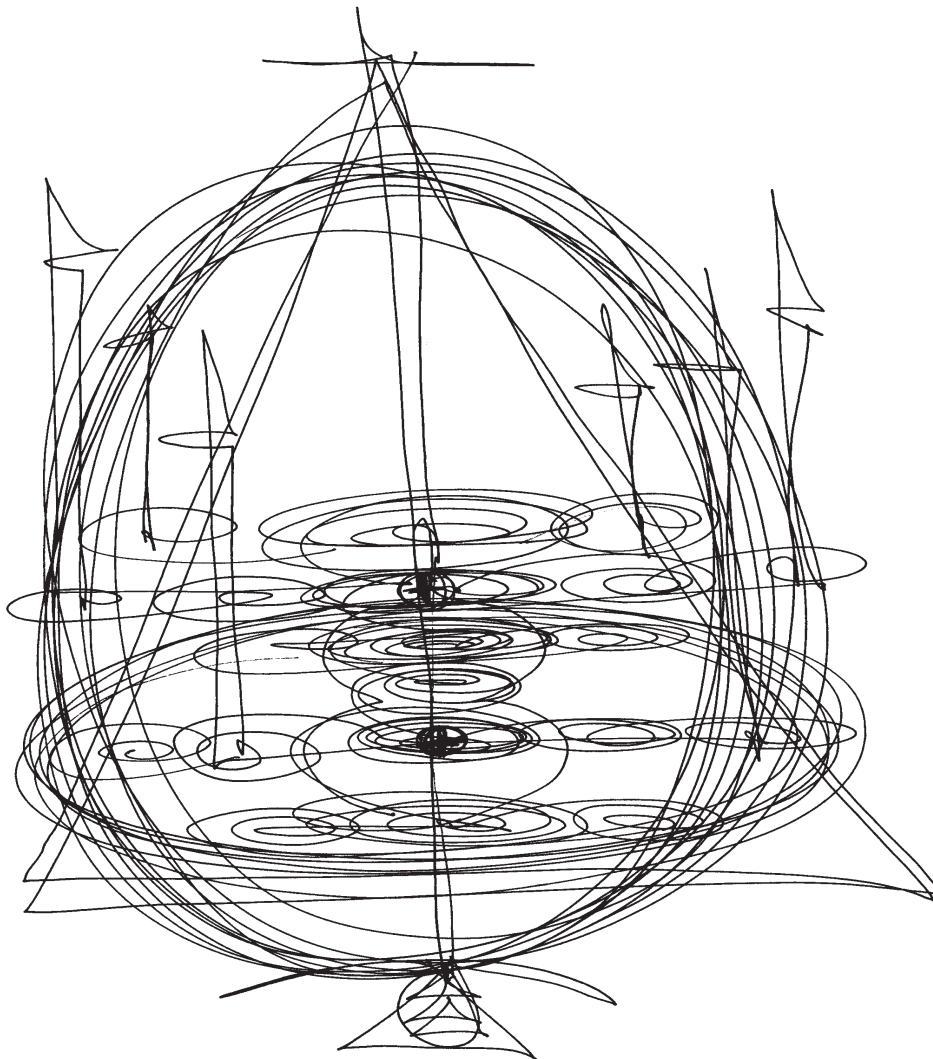
Poznámka: Slevy neplatí pro nahrávky z přednášek.

Způsob platby: Předplatné na rok 2008 lze zaplatit poštovní složenkou typu „C“ s tím, že do zprávy pro adresáta napíšete „Občasník 2007“ nebo převodem na účet č. 1354883319/0800 (název účtu: Antonín Červený).

V případě bankovního převodu nám však dejte jakkoliv vědět, že jste předplatné zaplatili (pisemně, telefonicky, e-mailem nebo při platbě vložte „zprávu pro adresáta“ - napíšete sem: „Občasník 2008, celé jméno a příjmení předplatitele“), čímž nám ušetříte mnoho práce se složitým vyhledáváním a zařazováním platby. Z tohoto důvodu je platba složenkou pro nás mnohem jednodušší.

Pokud nám napíšete svoji e-mailovou adresu a bude Vám stačit zaslání Občasníku touto cestou, předplatné se snižuje o 60 Kč.

Tímto způsobem zaslání ušetříte peníze a náš čas, proto tedy uvítáme co nejvíce odběratelů touto cestou.

Energetická kresba pro posílení vitality pro toto zimní období

Energii lze čerpat přikládáním rukou na obrázek nebo nošením zmenšené kopie kresby u sebe a s prosbou k přírodním silám a Matce Zemi o předávání potřebné energie. (J. Brzobohatá)